

Město už má náhradu za doktorku Slabou

SEDLČANY Přinášíme vám další rozhovor se starostou města Ivanem Janečkem. Kromě končící oční doktorky Slabé jsme se zajímali například o možnost rozšíření cyklostezek, úbytek obyvatel v Sedlčanech i o poslední jednání rady města.

Jaké jsou statistické údaje města, jak se změnil

počet obyvatel v našem městě v posledních letech? Dochází spíše ke zvýšení či odlivu obyvatel?

Počet obyvatel v Sedlčanech se dlouhodobě snižuje. K 1. lednu 2022 mělo město 6 853 obyvatel, k 1. 1. 2023 to bylo 6 776, k 1. 1. 2024 pak 6 728 a konečně k letošnímu 1. lednu celkem 6 636 oby-

vatel. Asi jen velmi těžko by se nám podařilo otočit demografickou křivku počtu obyvatel, ale promyšleným postupem při sestavování a následném plnění střednědobého strategického plánu rozvoje města by se nám mohlo podařit, aby ona křivka byla alespoň více plochá,

Pokračování na straně 2

Nějak se nám to hromadí

SEDLČANY Skoro dvacítku ředitelů ze Středočeské sekce profesního sdružení Asociace ředitelů základních škol přivítal ve čtvrtek 20. února ředitel Základní školy Propojení Sedlčany Jaroslav Nádvorník na jejím jednání ve své škole.

Mezi valnými hromadami se setkávají ředitelé po oblastech a řeší, která nejpalčivější témata by se měla probírat na nejbližší výroční valné hromadě. „Asociace je podobně jako školské odbory partnerem Ministerstva školství ČR, ovšem po odborné stránce. Tedy... měla by být. Čím víc to ale vypadá, že se volá

Pokračování na straně 3

NABÍDKA PRÁCE
Nabízíme pozici pekař/pekařka
Jednosměnný provoz v Petroviciích

Dobré platové ohodnocení, příjemný pracovní kolektiv, příspěvek na stravování, Benefit Plus karta, Sick Day

Kontakt: 606 305 761

Nové technologie pronikly i do masopustního veselí

KAMÝK NAD VLTAVOU Než vyrazí masopustní průvod, to dá starání. Pomáhá i vyspělá technika. Masopustní postavy v Kamýku nad Vltavou mají mobil s aplikací WhatsApp a zprávy si posí-

lají už někdy v lednu. A tak se tam objeví třeba takováto zpráva:

„Ahojky, moc se omlouvám, ale letos nemůžu.“ Vedoucí akce Jarka Špačková

Pokračování na straně 6

Vítězné masky obdržely ceny, které se jim jen tak tak vejdou do jejich pokojíků. Více na str. 9

Na Tučném čtvrtku panovalo teplé počasí, proto přišel děda Mrazík se svojí berlou mrazílkou

PŘÍČOVY Podle lidové tradice by si na Tučný čtvrtek, který předznamenává konec masopustu, měli lidé užívat velkého hodování a také pít rozličných nápojů. V Příčovech to dodržují velmi poctivě už

po dlouhá desetiletí, a jinak tomu nebylo ani letos, ve čtvrtek 27. února.

Vesnice je naše!

V obci je však Tučný čtvrtek nejenom ve znamení

Pokračování na straně 4

Skanzen ožil masopustním rejmem

VYSOKÝ CHLUMEC Do vysokochlumeckého skanzenu se v sobotu 22. února vrátily po několika letech masopustní radovánky. Mezi chalupami

a stodolami prošel za doprovodu živé hudby průvod masek. Nechyběla kobyla, přišel i Turek, komíník nebo třeba řezník.

Pokračování na straně 6

Pochod Krajem sedlčanských hospod přilákal davy turistů. Loňský rekord se otřásl v základech

SEDLČANY Už po deváté se v sobotu 1. března konal tradiční pochod, jenž je pod názvem Krajem sedlčanských hospod určen dospělým turistům všech věkových kategorií, kteří jsou rovněž vyznavači dobré zábavy a dobrého piva. Nezletilí účastníci

pochodu si museli tak jako každý rok vystačit výhradně s dobrou zábavou, turistickou a limonádou.

Kozlovna praskala ve švech

Start pochodu byl opět v Kozlovně v Sedlčanech, kde už od ranních ho-

din nebylo téměř k hnutí. Všichni turisté, kteří od osmi do desíti hodin postupně vyráželi do terénu, aby mohli spolykat šestnáctikilometrovou trasu a na některé z kontrolních zastávek i nějaké to pivo, byli vybaveni letákem s pravidly pochodu a také

několika dobře míněnými radami. Pořadatelé všechny účastníky vyzývali, aby nejenom udržovali dobrou náladu, ale také aby nepřepínali své síly jak v chůzi, tak v alkoholu, aby se chovali hezky jeden k druhému, a aby na veřejných komunikacích dbali o svoji

bezpečnost a nezapomínali chránit přírodu.

Pokud se týká pravidel pochodu, ta byla všem jasná. Bylo nutné projít všemi sedmi kontrolami čili hospodami, a při každé zastávce mohli účastníci přijmout nabízené občerstvení. Při

Pokračování na straně 13

Město už má náhradu za doktorku Slabou

Dokončení ze strany 1 což by znamenalo, že nám meziročně ubývá menší množství obyvatel. Předpokládá to ale zaměřit se na některé atributy potřebné pro spokojený život našich obyvatel. K těm patří hlavně zajištění bydlení pro mladé rodiny, fungování školských zařízení od mateřského školství přes školy základní až po možnost získání výučního listu či vystudování střední školy. Také to je zajištění maximální zdravotní péče a bezpečnosti ve městě. A zajisté tam patří podpora kultury, sportu a zájmové činnosti občanů města.

Neplánují Sedlčany zapojení do soutěží jako okolní obce, například Zlatý lajk či Vesnice roku? I se statutem města se mohou Sedlčany soutěže Vesnice roku účastnit, protože splňují podmínku maximálního počtu 7 500 obyvatel.

Zlatý lajk je soutěž na platformě sociálních sítí. Do toho bych se nerad zapojoval, jelikož vypovídací schopnost na nich považuji za velmi problematickou. A co se týká soutěže Vesnice roku, tak dle pravidel se mohou zúčastnit pouze obce, které nemají statut města. (Soutěže se mohou účastnit všechny „obce vesnického charakteru“, které nemají status města a mají zpracován vlastní Program obnovy vesnice.) Od roku 2008 již soutěžní podmínky připouštěly i účast obcí se statutem města, původní

omezuji podmínka byla nahrazena limitem zaokrouhleného počtu obyvatel největší obce v ČR, která neměla status města ani městyse – v letech 2008 až 2010 byl tento limit uváděn shodně jako 5250 obyvatel. Sedlčany se tak do těchto parametrů nevejdou.

Krčínova stezka se stala velmi oblíbenou trasou nejen pro cyklisty, ale i pro pěší. Plánuje město cyklotrasu prodloužit podél potoka Mastník dál směrem na Roudný a Osečany? Nebo případně vybudovat stezku pro pěší a cyklisty podél silnice na Kňovice?

Rozšířit naši cyklostezku i na druhou stranu města by bylo velmi pěkné. Například podél potoka Mastníka na Chalupy a dále na přemostění v Sestrouni a následně až do Osečan. Je to ale dlouhodobý projekt, který potřebuje jistý čas na vlastní přípravu a následné provedení. K tomu je potřebné i zajištění výkupu pozemků, po kterých by taková cesta vedla. Určitě bych si takový projekt přál, ale je to běh na delší trať. Společenství obcí Sedlčanska v současné době připravuje projekt na propojení Sedlčan s obcí Příčovy okolo rybníku Bobrník, ale jsme tam teprve na začátku celého záměru. Na popud starosty obce Kosova Hora Martina Krameše bychom se rádi podíleli na vybudování chodníku z Kosovy Hory na Červený Hrádek. Ten by byl podél

silnice třetí třídy, a hlavně by oddělil cyklisty a chodce od provozu na této komunikaci.

Jak se řeší končící oční ambulance doktorky Slabé? Hledá město náhradu?

Za doktorku Slabou je již zajištěna náhrada a v brzké době budou občané informováni o nové paní doktorce, která bude oční ambulanci přebírat.

Kdy se konalo poslední zasedání rady města a jaké významné body se na něm projednávaly?

Poslední jednání rady se uskutečnilo dne 19. února. Hlavním bodem byla příprava rozpočtového opatření pro jednání zastupitelstva města 3. března. Zapojením rezerv z minulých rozpočtů (zůstatků běžných účtů) došlo k navýšení rozpočtu o částku 39 mil. Kč. Proti tomu došlo k navýšení na výdajové straně o 25,88 mil. Kč a rozdíl 13,12 mil. Kč zůstává v rezervě. Z částky 25,88 mil. Kč půjde 12,31 mil. Kč na rekonstrukce a opravy komunikací, 2,37 mil. Kč na správu budov a zařízení města, 1,85 mil. Kč na projektovou přípravu a administraci projektů a 9,15 mil. Kč na údržbu a stavební úpravy majetku města. Všeobecná veřejná správa bude navýšena o 200 tisíc korun.

Michaela Faktorová
(Otázky starostovi Sedlčan Ivanu Janečkovi můžete klást i vy. Stačí je zaslat na email: faktorova@sedlcansky-kraj.cz)

Po Baddym a Montym se stále pátrá

DIVÍŠOVICE Před měsícem jsme vám přinesli informaci o dvou mladých novofundlandských psech Baddym a Montym, kteří se za nevy-

Kofroňové: „Bohužel, žádné novinky nemáme. Vyzkoušeli jsme vše, ale nezískali jsme žádné nové informace ani dobrou stopu. Pátrání ze strany Policie ČR stále pokračuje a z tohoto důvodu nebudeme sdílet další detaily.“

jasných okolností 9. ledna ztratili manželům Kofroňovým přímo ze zahrady na Sedlecko-Prčicku.

Kam se situace za poslední týden posunula, jsem se zeptali Terezy

Psi jsou ztraceni již měsíc a půl. Jsou staří 16 měsíců, Baddy je černý s bílou náprsenkou, Monty je hnědý a menší, ale zato mohutnější než Baddy. Každý, kdo by měl o psech nějakou informaci, může zavolat či napsat zprávu na 731 537 112. Kofroňovi nabízejí za nalezení svých psů odměnu 50 000 Kč.

Michaela Faktorová

Technické služby z obcí odvezou nebezpečné odpady

SEDLČANSKO Ve spolupráci s obecními úřady připravily Sedlčanské technické služby svozy nebezpečných odpadů a starých spotřebičů. Občané mají svoz v rámci své obce zdarma.

Harmonogram svozů je následující: 17. 3. Počepice, Nechvalice; 24. 3. Štětkovice, Osečany, Radič, Nedrahovice; 31. 3. Kňovice, Křepence, Příčovy, Nalžovice; 7. 4. Kosova Hora, Jesenice. Svozy se neuskuteční v osadách Sedlčan, jejichž obyvatelé mohou využívat celoročně sběrný dvůr ve městě.

ně sběrný dvůr ve městě.

Co vše mohou občané při svozovém dni přinést, nám sdělil odpadový hospodář STS Daniel Kolář: „*Jakékoli vyřazené elektrospotřebiče, pneumatiky, oleje, barvy, ředidla, tonery, monočlánky a autobaterie, zářivky, výbojky a úsporné žárovky, tkaniny znečištěné od olejů, nafty nebo barev, chladicí a brzdové kapaliny nebo například použitý jedlý olej. Dále mohou občané při svozu odevzdávat i použitý textil a obuv určené prostřednictvím Diakonie Broumov pro charitu. Textil musí být vypraný a stejně jako obuv složený v taškách nebo pytlích. Dále při svozech elektroodpadu odebíráme i obyčejné žárovky a halogenové žárovky.*“

Při svozech nebezpečného naopak nejsou odebírány jakékoliv stavební odpady, kterých je možné se zbavit v areálu bývalé skládky v Kosově Hoře, kde funguje překládací stanice odpadů.

-red-

LPG

tel.: +420 602 222 452

MONTÁŽ - SERVIS - REVIZE

POHON VOZIDEL PLYNEM

ÚSPORA 50% OPROTI BENZÍNU

T 318 821 098 M 602 793 709

SEDLČANY • Na Skalách 955 • Po-Pá 8:00-17:00

CNG

tel.: +420 602 222 452

JIŽ 31 LET S VÁMI **AUTomania**

... chytrý jede ke zkušenému

Přehrada čelila náporu bruslařů

SEDLČANY Skoro se zdálo, že v této zimní sezóně si bruslaři už pořádně neužijí přírodní led, ale příhodné klimatické podmínky na začátku minulého týdne všechno změnilo. Teploty začaly klesat v noci na deset stupňů pod nulu, mnohdy ještě níž, a protože nezačalo sněžit, ledová plocha na sedlčanské retenční nádrži byla nejenom celkem pevná, ale většinou i téměř hladká.

Ve čtvrtek 20. února se přehrada za slunečného, nicméně mrazivého počasí už pěkně zaplnila bruslaři a hokejisty všech možných kategorií. Poblíž loděnice se shromáždili hlavně kluci s hokejkami, zatímco o pár stovek metrů dál směrem na Libiň se proháněli převážně rodiče s dětmi a mladí bruslaři. Někteří z nich využívali skoro celou plochu. Jenom někteří kluci s hokejkami občas hledali

led ještě nebyl tak pevný. *U nás je spousta rybníků, ale jak jsou v nich asi silnější proudy vody, nezdály se nám příliš zamrzlé, a tak jsme tady,*“ řekla nám mladá maminka, která si přišla na přehrada zabruslit se svými dětmi. Podobně mluvil i Zdeněk Burian, který je zvyklý spíše na led jako zrcadlo, protože hraje hokej v krajské soutěži za sedlčanský Tatran. Také on si přišel na přehrada zabruslit se svými potomky. *„My jsme tady zcela poprvé, a před několika dny jsme se byli podívat na rybník u Dohnalovy Lhoty, ale nepřipadal nám příliš bezpečný. Zvuky ledu se nám skutečně nezdály. Tady je to vhodné pro děti, aby si na rozlehlé ploše přírodní led vyzkoušely.“*

Že se na sedlčanské přehradě ve čtvrtek nebruslilo první den, nám potvrdil

Na sedlčanské přehradě bylo živo.

puky, které se jim ztratily na březích, kde led nebyl zřejmě ještě zcela zamrzlý.

„Já jsem tady dnes letos poprvé, ale vím, že někdejší nadšenci tady bruslili už před čtyřmi dny, kdy

i Josef Brotánek, který vzal na led svého pětiletého vnuka Ondráška. Jel kolem retenční nádrže v úterý, a už se podle jeho slov na ní proháněli bruslaři.

David Myslikovjan

Nějak se nám to hromadí

Dokončení ze strany 1
do uzavřených vrat,“ říká ředitel Jaroslav Nádvorník. „Tentokrát toho na projednání, která vedla ředitelka z Velkých Přílep Pavlína Ban Saidová, bylo bohužel

strašně moc. Financování provozních zaměstnanců zřizovateli, druhý cizí jazyk, slučování škol, parametrizace asistentů, řešení násilí na školách a pokyn MŠMT, důsledky inkluze,

termíny a způsob ověřování stále utajeného rámcového vzdělávacího programu, přijímací zkoušky nanečisto... Nějak se nám to hromadí,“ posteskl si Nádvorník.

-propoj-

Mezi loňským a letošním únorem je obrovský rozdíl

SVATÝ JAN Ačkoliv spadlo v únoru jen 10,8mm srážek, nebyl to za posledních 13 let na Svatojanskou zdaleka nejsušší druhý měsíc roku. V roce 2014 spadlo jen neuvěřitelných 1,4mm srážek, o rok později o dvě desetiny milimetru více, v roce 2022 to bylo stále bídných 4,6mm. Naopak nejvíce srážek bylo v úno-

ru roku 2020 – 44,6mm. Celkový úhrn srážek od začátku roku patří letos k těm malým (22,6 mm), největší byl v roce 2013 (76,8mm)

Podíváme-li se na teploty, patří letošní únor s průměrnou měsíční teplotou -0,38 °C do pěti těch, kdy byl měsíční průměr pod nulou. Ve sledovaném období třinácti let byl

v osmi letech teplotního měření měsíční průměr našeho nejstudenějšího měsíce v plusových hodnotách. Nejteplejší únor byl s měsíčním průměrem 5,7 °C vloni. Že to byl vůči letošku opravdu extrémní rozdíl, naznačuje i počet chladných, mrazivých a ledových dnů letos (26–24–5) a vloni (2–1–0). **-red-**

Únor		2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023	2024	2025
meteorologické dny	chladné – teplota max. nižší jak 10 st. C	3	26	27	21	23	28	18	21	23	24	22	2	26
	mrazivé – teplota min. nižší jak 0 st. C	14	23	26	14	18	26	20	10	22	10	17	1	24
	ledové – teplota max. nižší jak 0 st. C	11	2	4		3	6	2		9		6		5
teplota v st. C	nejnižší v měsíci	-8,6	-4,6	-8,9	-4,6	-6,3	-14,9	-10,1	-3,4	-16,0	-6,2	-10,5	-2,4	-12,0
	dne	22.	4.	4.	27.	14.	27.	5.	9.	15.	28.	7.	26.	19.
	nejvyšší v měsíci	6,2	11,4	10,1	14,1	14,7	6,8	14,6	13,7	16,4	11,8	11,3	12,06	11,3
	dne	1.	24.	20.	22.	23.	1.	28.	1.	25.	17.	18.	15.	25.
	měsíční průměr	-1,35	1,97	-0,13	3,43	1,87	-2,39	2,45	4,41	-0,06	3,39	1,71	5,70	-0,38
srážky v mm	za měsíc	36,4	1,4	1,6	43,2	13,9	9,4	30,9	44,6	20,1	4,6	10,4	28,3	10,8
	nejvyšší v měsíci	9,4	0,6	1,2	25,9	4,4	3,6	19,3	8,2	7,2	1,8	3,6	6,0	6,2
	dne	23.	11.	8.	29.	28.	16.	3.	4.	8.	17.	3.	7.	13.
	úhrn od počátku roku	76,8	20,3	20,5	64,0	30,4	39,8	60,7	54,3	52,9	22,3	20,7	58,3	22,6
	deštivé dny v měsíci	17	3	2	11	7	7	7	19	11	8	9	13	4
vít v m/s	nejvyšší náraz větru v měsíci		8,9	13,9	12,2	13,4	9,5	12,3	19,2	6,4	14,8	14,5	15,0	10,3
	dne		13.	8.	8.	24.	24.	11.	10.	26.	17.	4.	5.	7.

Na Tučném čtvrtku panovalo teplé počasí, proto přišel děda Mrazík se svojí berlou mrazílkou

Dokončení ze strany 1 hodování, ale také legrace, hudby, tance a přehlídky pestrobarevných kostýmů. Ten vůbec nejpestřejší měl letos řečník v průvodu, kterým byl jako tradičně Honza Štěpánek. Tentokrát vyzval u hasičárny průvod masek do pochodu obcí v masce dědy Mrazíka, a po svém boku měl dokonce i Marfušu. „Kdo se k mé berle mrazilce přichomejtně, a kdo se jí dotkne, i když je teplo, hned zmrzne a nikdo víc ho už neprobudí,“ varoval Mrazík při zahájení přičovského Tučného čtvrtku, a jedním dechem přihlížejícím doporučil, aby si prohlédli houf krásných masek za ním. Kromě Marfuši představil dva černok-

něžíky, jednookého piráta, středověkého loutníka, komínika, školačku s brašnou i kohouta, který byl hodně zvláštní. Prý totiž dokáže snášet vejce.

„Dnes je vesnice naše! Od starosty máme klíče od ní, a všechno je povolené až do rána bílého. Čím větší humbuk budete dělat, tím to bude lepší. Až to ve vesnici zakončíme, sejdem se s kapelou Neptun u Šimka v hospodě, kde si zazpíváme a také křápek šoupneme,“ halekal Mrazík, a potom už se masky v doprovodu přihlížejících lidí vydaly na dlouhou cestu po Přičovech. U jednotlivých stavení se podávaly řízky, chlebičky, koblihy, věnečky

a u místního řezníka a uzenáře Jaromíra Dvořáka tradičně nechyběly klobásy a párky. A do toho voněly různé oblíbené nápoje, a také se tančilo. Jenom Jaromír Dvořák se smál, že tančit nemůže, protože snědl kilo a půl burty a vzala ho dna. Až mu to vyleze z palce ven, tak teprve potom tančit půjde. Nařadí to prý jediné slivovice.

Začíná se už po poledni

Sraz masek v hasičárně se pravidelně koná před čtrnáctou hodinou, ale Tučný čtvrtek v Přičovech začíná už dříve. Potvrdil nám to i Mrazík Jan Štěpánek. „Scházíme se už po poledni,

kdy trochu popijeme a uděláme si dobrou náladu. Potom vyrazíme na cestu po vesnici, a někdo to s námi vydrží až do konce. Pak se jdeme společně podívat do hospody na dětský karneval a zůstáváme s kapelou až do té doby, dokud to muzikantům fouká. Už je to trochu dýl, ale jednou jsme tam zůstali až do druhého dne, když jezdil

autobus „šichták“ v pět hodin ráno, a lidé jeli rovnou z Tučného čtvrtku do práce. To byly krásné časy, lidé drželi hodně pospolu. Dnes jsem přijel proto, že tady není žádná zima, a také z toho důvodu, že je tu hodně hnízd a mohl bych proto některého z ptáčků svojí berlou mrazílkou zamrazit.“

David Myslíkovjan

Útulna nabízí možnost přespání i krásný výhled do kraje

NECHVALICE Dřevostavba u silničky do Křemence, v níž si lidé mohou odpočinout, přečkat bouřku nebo přespát a jít dál, má ve spodní části posezení s lavicemi a stolem a pod střechou prostor na spaní pro čtyři osoby. Je vyrobená ze smrkového a modřínového dřeva.

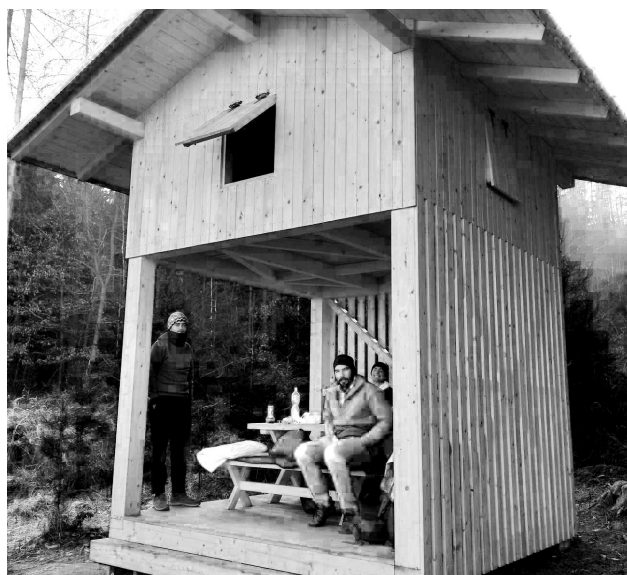
Při její návštěvě začátkem února byla plně obsazená, což mě vzhledem k mrazivým teplotám

trochu překvapilo. Partě tří kamarádů ale zima nebyla. „Přijeli jsme z Plzně a spali jsme v této útulně poprvé. Zima nám nebyla, máme dobré vybavení a samozřejmě láhev rumu. Máte tady fakt krásně,“ konstatoval turista Honza. Dle slov ostatních mají se přespáváním v přírodě bohaté zkušenosti a není lepší relax.

Dřevěné domky, rozestě po celém Česku,

kopírují dálkové turistické trasy. Dnes už po celé zemi stojí přes třicet útulen a státní lesy za ně zaplatily skoro sedm milionů korun. „Útulny jsme stavěli v rámci programu Lesy pro život s cílem podpořit turistiku a pobyt v přírodě,“ říká mluvčí Lesů ČR Eva Jouklová. Další dřevěné domky mají postupně přibývat a v plánu jsou i nouzová nocoviště pro stany.

Jana Motrincová

Útulna nedaleko od Nechvalic posloužila k přespání turistům z Plzně.

- **Koupím les, pole nebo chalupu.** Platím hotově. Tel.: 730 529 545. 23/25
- **Výkup starých peřin.** Tel.: 606 514 445. 24/25
- **Prodám palivové dřevo – olše, osika,** dub, javor, bříza – nařezané v metrech. Cena 1 m/800 Kč včetně dovozu. Vozíme většinou plný kontejner za 6 400 Kč včetně dopravy. Tel.: 728 637 130. 25/25
- **Prodám palivové dřevo – kulatina** 2m délka, měkké dřevo, cena 900 Kč. Tel.: 731 276 712. 26/25
- **Hledám v Sedlčanech dlouhodobý** pronájem zahrady nebo pozemku, který mohu proměnit. Tel.: 731 813 992. 27/25
- **Prodám byt 3+1 v OV v Sedlčanech +** 2 sklepní kóje + parkovací místo. Cena dohodou. Tel.: 731 903 435. 28/25
- **Prodám dětskou postýlku – nová** matrace, přebalovací podložku a vajíčko na přenos. Tel.: 739 670 013. 29/25

Nabízím doučování z českého jazyka

zlepšení prospěchu/příprava
na přijímací zkoušky

Výuka v Sedlčanech
nebo online

Mail: klaradoucovani@seznam.cz

Tel.: 723 682 758

Prodám palivové dřevo měkké 800 Kč/prms
a tvrdé 1 800 Kč/prms nařezané a naštipané.
Dovoz zdarma. Tel.: 730 529 545

Do obcí Kamýk nad Vltavou, Dolní Hbity, Višňová, Zduchovice, Smolotely a Dubenec hledáme PRAKTICKÉHO LÉKAŘE/LÉKAŘKU pro dospělé.

K možnému využití nabízíme 5 ordinací: v Kamýku nad Vltavou, Dolních Hbitech, Višňové, Smolotelech a v Dubenci. Jsme schopni zajistit plné vybavení jedné z ordinací dle vašeho požadavku (pravděpodobně v Kamýku nad Vltavou). Dále nabízíme možnost získání bytu v Kamýku nad Vltavou, případně pozemku na stavbu rodinného domu. V obvodu je registrováno celkem 1 300 pacientů. Pomůžeme i se získáním dalších klientů ze spádové oblasti. Obvod se nachází v malebném středním Povltaví s dojezdovou vzdáleností max. 20 minut do Příbrami a 45 minut do Prahy.

Bližší informace podá Petr Halada – starosta obce Kamýk nad Vltavou

Tel.: 602 145 100, mail: obeckamyk@obeckamyk.cz

POZVÁNKA

Vážení rodiče předškolních dětí

Ve středu 2. 4. 2025 na 1. ZŠ Sedlčany
a ve čtvrtek 3. 4. 2025 na 2. ZŠ Propojení
se vždy od 16 hodin koná
**beseda s vyučujícími, kteří budou
od září 2025 učit v prvních třídách**

Dozvíte se:

- ☐ informace o zápisu
- ☐ vše o škole
- ☐ o školní zralosti
- ☐ zodpovíme vaše dotazy

Jste srdečně zváni i na

DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ,

který se koná

na 1. ZŠ ve středu 2. 4. 2025 od 8 do 12 hodin

na 2. ZŠ ve čtvrtek 3. 4. 2025 od 8 do 12 hodin

Nalžovický zámek
poskytovatel
sociálních
služeb

HLEDÁME:
**PRACOVNÍKA/PRACOVNICE V SOCIÁLNÍCH
SLUŽBÁCH**

BUĎ SOUČÁSTÍ NAŠEHO TÝMU
v Kamýku nad Vltavou, Nalžovicích!

- na hlavní pracovní poměr v nepřetržitém provozu (denní/noční) v domově pro osoby se zdravotním postižením

POŽADUJEME

- kladný vztah k lidem s mentálním a zdravotním postižením
- dobré komunikační dovednosti, samostatnou a aktivní osobnost
- kurz pracovníka v soc. sl. nebo vzdělání odpovídající zákonu č. 108/2006 Sb. výhodou (lze absolvovat až po nástupu do zaměstnání)
- znalosti práce na PC (e-mail, Word, Excel)
- řidičský průkaz skupiny B

ZAMĚSTNANCŮ SI VÁŽÍME, PROTO NABÍZÍME

- podnikové stravování
- příplatek za směnnost, příplatek za přímou soustavou péči
- osobní ohodnocení (po zkušební době)

Bližší informace na tel. č. 318 864 122, svůj strukturovaný životopis zašlete na e-mail stiborova@domov-nalzovice.cz

Nalžovický zámek, p.s.s., Nalžovice 14, 262 93 Nalžovice

ZÁPIS

do 1. tříd

1. ZŠ Sedlčany a 2. ZŠ Propojení

Ředitelství obou základních škol
v Sedlčanech oznamuje, že zápis žáků
do 1. tříd pro školní rok

2025–2026

se koná

v pátek 4. dubna 2025 od 14⁰⁰ do 17⁰⁰ hod.

v budovách obou základních škol v Sedlčanech

Zápis je určen pro děti narozené do 31. 8. 2019

K zápisu se dostaví s dítětem jeden z rodičů nebo zákonný zástupce a přinese s sebou rodný list dítěte, občanský průkaz a vyplněný dotazník pro rodiče. Tento dotazník obdrží rodiče v příslušné MŠ nebo si jej stáhnou ze školních stránek nebo vyzvednou v administrativě základních škol.

Mgr. L. Novotný
ředitel 1. ZŠ Sedlčany

PaedDr. J. Nádvořík
ředitel 2. ZŠ Propojení

Skanzen ožil masopustním rejem

Dokončení ze strany 1 Tradiční pojetí masek i rozpustilých scének doci masopustu ve skanzenu navštívilo přes 720 návštěvníků, vstup byl

Počasí jako malované přilákalo do skanzenu na masopust rekordní počet návštěvníků.

přiblížilo návštěvníkům atmosféru, jak tuto oslavu nevázaného veselí prožívali naši předci v 19. století. Obnovenou tra-

za symbolickou jednu kórunu. Po průvodu masek se s písněmi a tanci představil folklorní soubor Kamýček. **Jana Motrincová**

V kole se točily bývalé i současné třídní učitelky

SEDLČANY V prostorách Kulturního domu Josefa Suka se v pátek 21. února konal triadvacátý ples Základní školy Propojení Sedlčany.

Příjemný společenský večer byl plný tance a se-

stužkováním a následným připitkem uvedení do společnosti a během sóla pro třídní učitele se v kole točily jak bývalé třídní učitelky z prvního stupně Jitka Mošnicková a Jindra Štůlová, tak i současné třídní

tkávání. Zpříjemnilo ho i předtančení sedlčanského Studia Dvojka, ale také předtančení žáků devátých ročníků, které nacvičily učitelky Vendula Mašková a Gabriela Gyömbrová. Nejstarší žáci školy byli

Markéta Doubravová, Vendula Mašková a Hanka Němečková.

Hudební produkci zajistila oblíbená skupina Ešner Band, tombola skrývala spoustu zajímavých cen.

-propoj-

Nové technologie pronikly i do masopustního veselí

Dokončení ze strany 1

zaúpí: „Aaaaj, s kým bude Katka kobylovat?“ Jenže Katka, která minule tvořila dvě ze čtyř nohou, píše: „Jarčo, já ti budu muset do toho asi taky hodit vidle. My máme mít zrovna tento víkend rodinnou oslavu. A stejně bych za Kobylu nešla. Je to nepohodlné a těžké. To je spíš pro chlapy a ne pro ženskou. To musíš uznat.“ Jarča: „Já se nezlobím, jen jsem si povzddechla.“

V půlce února apeluje: „Pozvěte známé i neznámé do průvodu. A váš úkol? Mít dobrou náladu, s každým si zatancovat, každého pomalovat, nikomu neublížit, nikoho nenaštvat...“

Pak posílá text na melodii písničky Kdyby byl Bavorov:

Máme tu masopust, velká sláva to.

Kamejkem projdeme, radost chcem za to.

Pojďte s náma lidičky, dospělí i dětičky.

Budem se radovat, pít a tancovat.

Umělá inteligence ovšem text poupravila – místo „s náma“ napsala „máma“. A místo přídavného jména, které je stejné jako obec patřící ke Kamýku, tedy „velká“, tu náhle byla „veka“. Takže legrační situace vznikaly ještě daleko před začátkem masopustního průvodu.

V úterý přišla zpráva: „Ahoj, zajistím kočárek na případné dárky a přebytky jídla a pití. Že by ho vozila Nevěsta? Cigánky budou mít dost běhání... co, Lenko?“ Lenka Sládková vychází vstříc: „Ahoj, ujmu se toho.“ Ozval se starostlivě sám starosta (alias masopustní Kuchař): „A to má jako do soboty stihnout počít, odnést a porodit? Chudák Lenka.“ „Je zralá a znalá!!!“ věří jí vedoucí, že Lenka úkol zvládne. A skutečně, v den D, tedy v sobotu 1. března, Nevěsta Lenka vozila kočárek. Co v něm měla, nechť zůstane zahaleno tajemstvím.

Vše se však dělo pod pečlivým zdravotnickým dohledem. Zastupitelka obce Hana Viskupová, která má též mnohé zkušenosti z oblasti zdraví, masopustní průvod povolila. Chirurg zvaný Doktor z hor chodil se Sestrou z města, která bližním měřila teplotu. Ras alias Lékař sexuolog měl po ruce viagru, co kdyby chtěl někdo objednat nové obyvatele obce. Zdravotnický tým se družil se Smrtkou, protože mezi jejich působením je jen úzká hranice. Smrtka (Lenka Neužilová ze Zduchovic) přátelsky přála všem hodně zdraví.

Příště by bylo ale dobré doplnit zdravotnický tým také o odborníky z ORL – postava Masopusta, vedoucí celé akce Jarka Špačková, by potřebovala vylepšit hlasivky, aby nebylo třeba používat megafon.

Ani tentokrát nechyběla Bába s nůši, Šaškově, Medvěď, Komíník, Ježibaba, Tanečníci... Eržika s Arankou se jako obvykle činily, no a který řidič chtěl projet obcí a pospíchal, musel se vyplatit. O hudbu se postarali opět muzikanti z rodiny Chvalníkových.

Přibyl Permoník z příbramských dolů.

Kobyly měla jiné nohy. Tyto byly mladší. Obětovali se kluci z deváté třídy a na sobotní odpoledne se stali Kobylou. „Měli vtipné hlášky,“ prozradila na ně Veronika Váňová. „Chválila jsem, že se toho docela těžkého úkolu ujali, a oni s úsměvem pravili: ‚My jsme to dostali nařídáno.‘ Na Googlu si hledali, co je to vlastně ten masopust. Pak za nimi přišly holky a bylo veselo... To je fajn, že se zúčastňuje i mladá generace. Maminky, které předtím chodily v průvodu, už tu mají svá děťátka v maskách,“ vypráví ‚zakrvácená‘ Veronika alias zmíněný Doktor z hor.

A co bylo letos úplně nové? Smrt ukončila život nejen Kobylce, ale i opravdovému čuníkovi, a tak kamýčtí hasiči, tedy i oba Mirkové Tulachové, připravili pravou českou zabíjačku se vším všudy – s tlačenkou i ovarem, škvarky i polévkou. Na čepu bylo kamýčké pivečko zvané po místním

Jarka Špačková a Kuchař Petr Halada
Foto: Lenka Neužilová

hradu Hunec. Kuchař – starosta nabízel guláš. Pracovnice z obecního úřadu se staraly třeba o kávu.

Ras (má za úkol na konci popravit Kobylku) alias Doktor sexuolog (Iva Pučková) zhodnotil situaci: „Lidé byli jako vždy skvělí a pohostinní. Přišli se podívat i lidé z okolí. Jedna paní podotkla, že v sousedních Zduchovicích je masopust záležitostí celé vesnice, a vedle masek že chodí spousta obyvatel, ale v Kamýku že je jich zatím málo.“

Čím to? Masky se vesměs shodly, že bylo velmi chladno, foukal ostrý vítr. A také životu a veselí konkurovala smrt. Teď už ne ta maskovaná masopustní, ale ta opravdová. Ve stejný den byl v obci pohřeb. I smutek patří k životu. Můžeme se jen inspirovat tím, co se zpívá v písničce Jana Nedvěda:

Kolik je smutného, když mraky černé jdou?

Lidem nad hlavou, smutnou dálavou...

Tam, kde byl pláč, tam Frankie hezkou píseň měl.

Slzy neměl rád, chtěl se jenom smát.

a když pak večer ranče tiše usínaj,

Frankův zpěv jde dál, noci s písní dál...

Hanka Synková

Co dělá organizátorka kamýckých sousedských trhů v zimě?

KAMÝK NAD VLTAVOU Kamýcké trhy se konají tradičně v červnu a v září. Času dost, řeklo by se.

Ale Veronika Váňová už přemýšlí, jak to udělat, aby sousedé měli kvalitní stravu i v období mimo trhy. Jaký dostala nápad?

„Uvědomila jsem si, že farmářské trhy nestačí. Farmáři, prodávající zboží v Kamýku, jsou „naši lidé“, které osobně známe, ale trhy ve městech zčásti ovládli překupníci. A stalo se to proto, že skutečný farmář nemá čas opustit svoje hospodářství a celý den čekat na kupující ve stánku. Pronájem prodejních prostor v městech stojí nemalé částky, rozvoz v chladících vozech také stojí peníze atd. A pokud zemědělec neprodá všechny produkty, nevyplatí se mu ani ta cesta do města. Takže trhy ve městech se stávají spíše rájem překupníků. Kupující nemá jistotu, že zboží je opravdu čerstvé a vytvořené na české farmě. A tak mě napadlo, že bych mohla organizovat výlety k farmářům.

Pracovně tomu říkám, že zveme „ajťáky z Prahy“, tedy lidi, kteří nemají pojem o tom, kolik práce, znalostí, nákladů a mnohdy i štěstí vyžaduje chov zvířat a výroba jídla. Budou mít možnost koupit si čerstvé maso, ale také uvidí práci s dobytčím, včetně porážky. A to může ve svém důsledku omezit plýtvání a nastartovat návrat k přirozenosti ve stravování. Tzn. stravu si víc promyslet a zařadit převážně rostlinnou složku,“ plánuje Veronika Váňová.

S tím lze jenom souhlasit. Naši předkové přece také neměli maso každý den. Ale když ho měli, bylo kvalitní. Bylo z „jejich kravičky, jejich vepřika“, tedy od zvířat, o které bylo pečováno s láskou. Nebylo vezené z druhého konce světa. A abychom i my mohli kupovat maso kvalitní, a samozřejmě taky kvalitní ovoce a zeleninu, vajíčka, med...měli bychom „své farmáře“ podpořit, že?

„Ano, hospodářům v našem regionu by takováto exkurze přímo k nim domů mohla pomoci s odbytem jejich zboží, protože odbyt je největším svízelem celé farmářské činnosti. Odbyt je totiž jistý pouze v létě, kdy na venkov přijedou letní hosté a chaťáci. Jenomže farmář potřebuje stálý odběr a garanci, že své výrobky bude moci prodávat průběžně,“ vysvětluje Veronika Váňová.

První výlety do farem v okolí plánuje už na duben. A samozřejmě jsou srdečně zváni všichni obyvatelé našeho regionu.

Hanka Synková

Stalo se před 30 lety (49)

REGION V této rubrice přinášíme malý průřez tím, o čem jsme psali v Sedlčanském kraji před třiceti lety. Dnes vybíráme z osmého a devátého čísla roku 1995.

Na sklonku roku 1994 se s definitivní platností rozhodlo, že sedlčanská nemocnice přejde do majetku města. Na únorovém jednání městské rady proto seznámil jeden z jejích členů, lékař interního oddělení nemocnice Ivan Stolařík s aktuálními potřebami i plány na několik příštích let: „Nejnáléhavější potřebou zařízení je rozšíření operativy. Zatím se operuje pouze dva dny v týdnu, a to z důvodu, že nemocnice nemá anesteziologa zaměstnaného na plný úvazek. Kromě oněch dvou dnů se i se zánětem slepého střeva musí do Příbrami. K nepřetržitě operativě bude třeba i rentgenolog na plný úvazek. Biochemická laboratoř si zase vyžádá dovybavení moderními přístroji a nemocnice se neobejde bez bohatší krevní banky, která by se časem vyvinula v transfúzní stanici.“ Sedlčanská nemocnice značně pokulhávala za příbramskými nemocnicemi, během první poloviny devadesátých let se však mnohé měnilo. Byl zakoupen endoskopický přístroj, dokončeny nové rozvody vody a při té příležitosti byly zřízeny dva nadstandardní pokoje s vlastním sociálním zařízením, televizí a telefonem.

Podnik vyrábějící sortiment, který dělal radost především dětem, Hamiro Sedlčany, „jel“ na plné obrátky. Přípravovala se výroba nových hraček a uzavíraly nové zahraniční kontrakty. Propouštění nehrozilo, naopak, dveře Hamira byly všem vyučeným švadlenám otevřeny dokořán.

Zatímco Křepenice patřily na Sedlčansku k těm nejstarším, jejich starosta Karel Mlejnek se svými třemi a půl křížky se naopak řadil k nejmladším starostům, navíc nováčkům. První zkušenosti křepenického starosty se nijak nelišily

od zážitků kolegů z jiných radnic. Denní a noční mūru představovaly především papíry a administrativa. „Akcí číslo jedna bude letos v Křepenicích oslava 950 let obce. Méně radostné starosti působí skládka. Odpad se ukládá v dolíku, který údajně vznikl těsně po skončení války. Prý ho vyhloubil výbuch doprovázející likvidaci munice. Podstatné je, že dnes už je odpadu příliš těsný. Potřebujeme také vyměnit letité elektrické vedení a řada obyvatel má zájem o elektrické vytápění. Budeme hledat cestu, jak pro to zajistit finance,“ vyjmenoval hlavní úkoly starosta.

K tříděnému sběru odpadových surovin přistoupila nově obec Dublovice. Celkem na šestnácti místech v katastru obce byly umístěny vždy dva kontejnery. Jeden na sklo, druhý na plasty.

Neznámý pachatel odcizil z králíkárně na zahradě v Potoční ulici v Sedlčanech sedm kusů králíků a poškozenému majiteli způsobil škodu za 1 100 korun.

Sedlčanské městské zastupitelstvo schvalovalo výsledky hospodaření za rok 1994 a rozpočet pro rok 1995. S výsledky jednání nás seznámil starosta města Jiří Burián: „Můžeme konstatovat, že v příjmové části rozpočtu jsme v roce 1994 vytvořili 64 milionů korun a ve výdajové vydali 60 milionů korun. Uplynulý rok tedy skončil přebytkem téměř 4 miliony korun, což bylo ovlivněno v závěru roku platbou daní z finančního úřadu. Ukázalo se, že směr daňového systému je velice správný a můžeme říci, že vlastní příjmy města a daňový systém nám v roce 1994 vytvořili více než 74% finančních zdrojů. Při hodnocení uplynulého období je však třeba připomenout, že do města přišlo ještě 135 milionů korun ze státního rozpočtu na výstavbu čistírný odpadních vod, prostředky, které nešly přes náš rozpočet.“

Nový rozpočet pro rok 1995 byl pak schválen jako vyrov-

naný. Základ příjmů tvořily tři daně – daň z příjmů fyzických osob, daň z příjmů ze závislé činnosti a daň z nemovitostí. „Zajímavá byla tvorba výdajové části rozpočtu. Výdaje na školství činí pro letošek 5,8 milionů korun, pro kapitolu zdravotnictví zastupitelstvo odsouhlasilo částku přesahující 2 miliony korun a na kulturu letos vynaložíme 4,9 milionu korun. Na kapitole vnitřní správy je zhruba 8,7 milionu korun. V kapitole práce a sociálních věcí počítáme s rozpočtem téměř 22 milionů korun. Ve srovnání s loňským rokem, kdy to bylo 7 milionů, jde o obrovský nárůst. Tento nárůst však ovlivnila státní dotace na výstavbu domu s pečovatelskou službou, která pro letošek činí 16,3 milionu korun. Pro oblast místního hospodářství jsme vyčlenili 5,6 milionu korun a na stavebnictví připadlo 18,8 milionu korun. Tam bude k nejzajímavějším akcím patřit dostavba komunikací v lokalitě Lhotka, úprava dvou největších sídlišť, přístavba učebnového pavilonu 2. ZŠ a rekonstrukční práce v přízemí radnice,“ zmínil se o některých kapitolách rozpočtu starosta.

Poslední dny života prožíval dům čp. 174 v ulici 28. října v Sedlčanech, kde dosud sídlilo Plemenářské středisko Sedlčany. Došlo již k věcnému předání objektu a dokončovala se smlouva mezi městem a dodavatelem stavby domu s pečovatelskou službou firmou Valsa, které mělo být 1. března předáno staveniště. Aby firma mohla začít stavět, musela samozřejmě nejprve provést demolici starého domu. Ten se proto prvního jarního dne již nedočkal.

V dobré náladě oslavila své 95. narozeniny paní Josefa Pečačová se Starých Mitrovic u Prčice. Prozradila nám svůj recept na dosažení takového pozeňnaného věku. Každý večer talíř hodně zapraženého zeli a k tomu brambory na loupáčku. Když to vydržíte dvacet let, máte pětadevadesátku zaručenou. **-mk-**

Nejenom na hvězdárně lze pozorovat unikátní astronomické představení

REGION V těchto dnech je možné na obloze spatřit všech osm planet Sluneční soustavy. Nejvhodnějším dnem pro pozorování bylo pondělí 24. února, úkaz je však možné spatřit i v následujících dnech. Oslovili jsme správce sedlcanské hvězdárny Filipa Davidka a zeptali se na podrobnosti.

Co je na tomto planetárním úkazu nejzajímavější?

Nejvíce zajímavé je jednoznačně to, že při dobrých podmínkách a štěstí může člověk spatřit všechny planety sluneční soustavy za jeden večer. Bohužel, pokud člověk nemá alespoň základní myslivický triedr, může sledovat pouhým okem pouze ty nejvíce jasné. Úkaz není příliš obvyklý.

Které planety jsou nyní viditelné pouhým okem a které si budeme muset přiblížit dalekohledem?

Vezmeme to postupně. Jako první můžeme velice nízko nad západním obzorem spatřit Merkura, který je v konjunkci se Saturnem. Pokud tato dvě tělesa budeme pozorovat dalekohledem, je možné spatřit obě v jednom zorném poli. Merkur je bohužel velice špatně pozorovatelný, a tak nečekejme více než, že ho v dalekohledu spatříme pouze jako malou jasnou hvězdu s náznakem kulového tvaru. Saturn je zajímavější, zde máme možnost spatřit planetu i s jejím prstencem. V této době se planeta vůči zemi naklání, a tak prstenec není skoro vidět. Při pozorování těchto dvou těles dalekohledem doporučuji velkou opatrnost. Obě planety se nachází velice blízko slunce nad západním obzorem. Pokud bychom nedopatřením pohledli dalekohledem do slunce, je zde velké riziko trvalého poškození zraku. Proto doporučuji pozorovat opravdu až tehdy, kdy je slunce zce-

la za obzorem. Další v řadě, směrem od západního obzoru, je Neptun, který se nám v dalekohledu ukáže jako malá hvězda modré barvy, při větších zvětšení a dobrých podmínkách je možné sledovat velice malou modrou planetu. Pouhým okem je tato planeta téměř nepozorovatelná. Další v řadě je Venuše, ta je krásně vidět i bez dalekohledu jako velice jasná hvězda. Při pozorování dalekohledem je možné spatřit její fázi, protože Venuše se nám ukazuje v podobných fázích jako náš měsíc. Další těleso je Uran. Zde opět platí to stejné, co u Neptunu, byť Uran je jasnější a bližší planetou k zemi, je přesto moc daleko, a tak je jeho pozorování velice obtížné, bez dalekohledu téměř nemožné. Vysoko nad jižním obzorem je možné spatřit Jupiter jako velice jasnou hvězdu. Již velmi malým dalekohledem je možné spatřit oblačné pásy planety nebo velkou rudou skvrnu. Poblíž planety je možné jako malé hvězdičky spatřit i jeho čtyři nejznámější měsíce Ganymedes, Europa, Calisto a Io. Poslední objekt, který můžeme spatřit, je Mars neboli Rudá planeta. Při pohledu pouhým okem je možné ho spatřit jako menší rudou hvězdu. Při pohledu dalekohledem je možné ho spatřit v plné kráse. Při správném vybavení a dobrých podmínkách nám planeta odhalí několik detailů svého povrchu, ale nic závratného čekat bohužel nelze.

Slyšel jsem, že je dobré začít s pozorováním hned po západu Slunce. Proč?

Ihned po západu můžeme vidět Saturn v konjunkci s Merkur. Pokud totiž budeme s pozorováním otálet, tak tyto dvě tělesa zajdou za obzor a již nebudou pozorovatelná.

Jaký vliv může mít světelné

znečištění na kvalitu pozorování v regionu?

Dovolím si tvrdit, že při pozorování Saturnu, Venuše, Jupiteru nebo Marsu, tedy nejvíce jasné čtveřice, nebude mít téměř žádný vliv. Zde jsou omezující spíše faktory jako oblačnost a seeing, tedy turbulence atmosféry. A pak správné vybavení. U ostatních planet, které již téměř nejde spatřit pouhým okem, tmavá obloha velice pomůže hlavně při jejich hledání na obloze.

Dal byste nějakou radu začátečníkům, kteří chtějí sledovat planety poprvé?

Pozorování planet vyžaduje hlavně dobré vybavení a je to také záležitost, která se musí trénovat. Po několika pozorováních jsme již schopni vidět detaily, které nám předtím byly skryty. Důležité jsou dobré podmínky, ty dokážou opravdu zázraky.

Je sledování planet pro laika jen krásným vizuálním zážit-

kem, nebo se může i něco nového naučit?

Vždy je možné se hodně věcí naučit. Například po této prohlídce večerní oblohy již spousta lidí dokáže odlišit nejjasnější planety od obvyklých hvězd na obloze. Samozřejmě, pozorování si lze mnohem více užít se správným vybavením. Na naší hvězdárně máme vše potřebné, a tak je možné si každou sobotu při pozorování pro veřejnost vybrané objekty prohlédnout – za předpokladu, že je jasná obloha.

Spolupracuje sedlcanská hvězdárna se školami a nadšenci, kteří by chtěli poznat astronomii blíže?

Ano. Hvězdárna je zjednodušeně řečeno otevřena každému se zájmem o astronomii. Na stránkách máme kontakt na všechny členy hvězdárny, je možné se domluvit například na pomoci při pozorování, případně individuální návštěvě.

David Myslikovjan

Ředitelka píše

SEDLČANY Od začátku loňského prosince má Mateřská škola Sedlčany novou ředitelku Kateřinu Reif. V Sedlcanském kraji č. 2 z 22. ledna vyšel článek pod titulkem Změny v sedlcanské mateřské škole provází i strach z neznáma. Vůči tomuto textu se v Sedlcanském kraji č. 5 z 19. února v textu Reakce na článek o změnách v MŠ Sedlčany ohradily třídní učitelky Soňa Nováková a Lenka Pilecká.

Zmíněný text, na který paní učitelky reagují, je novinářskou formou zpracování blogu ředitelky Kateřiny Reif, který redakci sama poskytla. Exaktně vychází z textu ředitelky (včetně redakčního titulu). Blog je k dohledání na webu mateřské školy na této adrese: <https://www.ms-sedlcany.cz/o-nas/aktuality-reditelstvi/blog-reditelka-pise-34cs.html>

Redakce

Nalžovický zámek
poskytovatel sociálních služeb

HLEDÁME:
KOORDINÁTORA/KOORDINÁTOŘKU PŘÍMÉ PÉČE - SOCIÁLNÍHO PRACOVNÍKA/SOCIÁLNÍ PRACOVNÍCI

BUĎ SOUČÁSTÍ NAŠEHO TÝMU V KAMÝKU NAD VLTAVOU!

- vedení a koordinace pracovníků v sociálních službách
- kontrola kvality poskytovaných služeb v lokalitě Kamýk nad Vltavou dle Standardů kvality
- kontrola a zodpovědnost za vedení dokumentace pracoviště
- posuzování individuálních potřeb klientů, plánování a vyhodnocování průběhu poskytování služby

POŽADUJEME

- dobré vyjadřovací, komunikační a organizační dovednosti, samostatnou a aktivní osobnost
- vysokoškolské vzdělání či vyšší odborné vzdělání v jednom z oborů uvedených v § 110 odst. 4 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách
- znalost zákona o sociálních sl. a Standardů kvality
- znalosti práce na PC (e-mail, Word, Excel)
- řidičský průkaz skupiny B

ZAMĚSTNANCŮ SI VÁŽÍME, PROTO NABÍZÍME

- podnikové stravování
- možnost seberealizace a odborného růstu
- osobní ohodnocení (po zkušební době)

Blíží informace na tel. č. 318 864 122, svůj strukturovaný životopis zašlete na e-mail stiborova@domov-nalzovice.cz

Velká Kobra je letos čtyřicetiletá, jedním z bodů oslav narozenin klubu byl Velký dětský karneval

SEDLČANY Už je tomu čtyřicet let, co se dala dohromady tehdy velmi mladá parta lidí, která začala pořádat různé akce nejenom pro sebe, ale hlavně pro rodiny s dětmi, a vlastně i pro všechny zájemce, co se chtějí bavit.

Papoušek, vodník, páv a Einstein

Jednou z těchto akcí je Velký dětský karneval, který se v kulturním domě v sobotu 1. března konal po jednatřicáté. Také tentokrát se společenský sál zaplnil malými vodníky, princeznami a zvířátky, a nejhezčí masky obdržely ceny, s nimiž jim museli pomoci rodiče, protože darování plyšáci byli větší než malí účastníci karnevalu. Možná úplně nejmladší byla Sylvie ze Sedlčan, která nedávno oslavila první narozeniny. V sobotním odpoledni se proměnila v žabičku, a její tatínek Petr Pilík na ni prozradil, že se jí tady moc líbí, protože má ráda poletující bublinky, děti a celkově společnost. Nejhezčími maskami byli pořadatelé vyhlášeni papoušek Hugo Humňal, srnečka Klaudie Brejchová, vodníček Tobík Hulan a páv Rozárka Jiráčková. Jako neoriginálnější maska byl vyhlášen Einstein v podání Michala Faktora.

Výstava k výročí bude v knihovně

V průběhu slavnostního odpoledne nemohla chybět otázka, která zněla: Jakými akcemi bude připomínat Velká Kobra svoje čtyřicáté narozeniny?

„Čas a náš věk se zastavit nedá, ale přesto se snažíme akce, jakou jsou

dětské karnevaly a pohádková putování na Cihelný vrch udržet,“ odpověděl vedoucí klubu Velká Kobra Jaroslav Repetný, a dodal. „Také spolupracujeme s městskou knihovnou na každoroční adventní akci na náměstí. Největší akcí, připomínající naše kulaté výročí, bude právě v knihovně výstava, mapující naši činnost. Musím se přiznat, že kdyby mi v polovině osmdesátých let někdo řekl, že tady ještě za čtyřicet let budeme fungovat, tak bych si asi zatůkal na čelo (úsměv). Vydrželo to a také všichni lidé, spolupracující s naším klubem, fungují dál, ačkoliv jsme už téměř všichni skoro v důchodovém věku. Velice si vážím práce všech „Kobráků“ i našich spolupracovníků, kteří tu naši káru táhnou po celých čtyřicet let. Výstavu v knihovně budeme mít bezmála po celý měsíc duben a na začátku května. Zřejmě nebude natolik rozsáhlá jako v minulosti v kulturním domě a také v knihovně, ale určitě v ní nebude chybět průřez důležitými událostmi, které náš klub provázely. Znamená to, že budou připomenuty naše rodinné jízdy na kolech Tour de Beer, nebudou chybět dokumenty z Pohádkového lesa na Červeném Hrádku, z maškarních, z putování za pohádkou, z rekordů na sedlcanském náměstí, a připomenuty budou i další zajímavosti. Jeden z panelů bude věnován našim kamarádům, kteří s námi po dlouhá léta spolupracují. Oslovil jsem je, aby napsali, ať už několika větami, nebo i obsáhle, co si vybaví pod názvem Velká Kobra.“

David Myslikovjan

Šibřinky Tatrano jsou každoročně pastvou pro oči

SEDLČANY Šibřinky fotbalového oddílu TJ Tatrano jsou každý rok pestrá přehlídkou masek, které jsou důkazem, že jejich účastníci se chtějí nejenom dobře bavit, ale také že mají skutečně bujnou fantazii. Jinak tomu nebylo ani v sobotu 22. února,

za mrtvou nevěstu, to by se ke mně hodilo více, ale nedopla šaty,“ svěřila se se smíchem Smrtka, která se představila jako Denisa, načež ji Pipi mírně šťouchla loktem a pípla: „Díki!“

Veselo bylo i ve vnitřních prostorech kulturního domu. Jako první

vili vikinské ženy, které se představily jako Petra a Petra, a doplnily, že společně jsou na šibřinkách podruhé. Mají rády dobrodružství, tak trochu jsou někdy i rebelky, a proto minule byly za pírátky.

Společně jsme přivítali zřejmě největší skupinu masek na letošních šibřinkách, kterých bylo celkem třináct, a většina z nich pěkně bzučela. Jednalo se o jedenáct much, jednu mucholapku a jednu plácačku na mouchy. Tato skupina masek ze Sedlčan a okolí si přinesla předmět, na který mouchy sedají nejraději. Na otázku, z čeho je vyroben, jedna z much zabzučela, že je z montážní pěny, je obarvený na hnědo, a mouchy, sedící na něm, jsou vytištěné z 3D tiskárny. „Byli jsme tady i loni, a tehdy jsme měli šmoulí kostýmy,“ stačila ještě zabzučet další moucha, a potom se už společně s ostatními členy své skupiny odletěla bavit.

Na své cestě určitě potkala trojici dívek v zeleném, které byly za pokojové květiny, a svými kostýmy v sále také vzbuzovaly pozornost. Děvčata se svěřila, že do Sedlčan to měla deset kilometrů, bydlí poblíž Vysokého Chlumce, a přestože jejich květiny jsou jedovaté, přijela se hlavně dobře bavit.

Pozornost na sportovních šibřinkách si právem zasloužily nejenom masky, ale i tombola, která byla opravdu bohatá. Tolik šíšek salámu, klobás, lahví alkoholu a potřeb do domácnosti na jednom místě se jen tak nevidí.

David Myslikovjan

Nejpočetnější skupinou masek na šibřinkách byly mouchy.

kdy se ve společenském sále kulturního domu a v jeho foyer konal další ročník této společenské kratochvíle.

Jedna maska hezčí než druhá

Některé větší skupiny či dvojice skutečně zasluhovaly pozornost, a na jednu z nich jsme narazili už na jedné z přístupových cest do sedlcanského kulturního stánku. Jednalo se o dvojici opravdu bizarní – před kulturákem absolvovaly poslední úpravy před vstupem do budovy Smrtka s kousou společně s Pipi Punčochatou. „Já jsem ze Sedlčan a kamarádka přijela z Dobříše, je to moje sestřenice. Je tady poprvé, zatímco já chodím na sedlcanské šibřinky pravidelně. Sestřenice měla jít původně

jsem potkali další bizarní skupinu masek. Jednalo se o tři dívky, z nichž jedna přišla v pánském klobouku a další dvě byly ve sněhobílých šatech maskovány škraboškami. „Přišly jsme jako gangsterka, bohyně a zdravotní sestřička,“ svěřila se dívka v klobouku, a dodala, že společně s oběma kamarádkami také chodí na šibřinky pravidelně, ale obvykle ve větší partě. A protože zdravotní sestřička měla připravenou obrovskou injekci s tekutinou, která byla spíše k vypití, zeptali jsme se, komu ji vpíchne do žil. „To ještě uvidím, s největší pravděpodobností ale sama sobě,“ odpověděla s úsměvem.

V kulturáku bzučely mouchy

Jako další jsme oslo-

Masopustní průvod zpestřil středeční dopoledne

PETROVICE Při masopustním průvodu, který pořádala ve středu 26. února

postavy, zvířata, představitelé různých povolání a další krásné masky...

dopoledne místní základní a mateřská škola, zaplnilo petrovické náměstí téměř dvě stě masek.

Zatímco pedagogický sbor ze školky měl na starost dvacet krásných tučňáků, zbytek žáků i učitelů měl volnou ruku, a tak bylo možné potkat pohádkové

A nešly s prázdnou. Rozdávaly koblihy, které připravily kuchařky ve školní jídelně.

Z akce se tak v Petrovicích pomalu stává tradice, která každým rokem láká víc a víc příznivců masopustního veselí.

Jana Motrincová

Derniéra hercům přinesla obrovský potlesk

PETROVICE V neděli 2. března k večeru se hrálo naposledy v Obecním domě v Petrovicích představení Lucerna v podání místních ochotníků. Připravené židle byly opět obsazené skoro do posledního místečka.

Pátá inscenace díla Aloise Jiráska Lucerna je nejenom nejhranější původní českou hrou, ale i nejhranější hrou v Petrovicích – hrála se zde v le-

tech 1938, 1951, 1968 a 1998. K těmto letopočtům nyní přibude i rok 2024 a počátek roku 2025. Diváci si po nedělní derniéře vymohli herce při závěrečné děkovačce na pódium hned několikrát.

Ochotníci z Petrovic se pustili do výpravnější hry po několika letech. Vyjeli s ní i za hranice Středočeského kraje, což jim přineslo nemalý úspěch.

Sabina Motrincová

Zpívalo se, jedlo i tancovalo...

KLUČENICE Setkání seniorů, které se v Klučenicích konalo poslední únorový den po obědě, se těšilo mimořádné účasti. Na jeho začátku vystoupili představitelé pořádajících obcí, následně místní děti před-

vedly své představení. Pak už parket patřil seniorům, kteří to pořádně rozjeli. Končilo se až k večeru. A všichni mají jasno – setkání starší generace se musí zopakovat.

Jana Motrincová

Režisérka Miloslava Kelichová: Ráda bych trošku šla ve stopách Lidmily Sunegové

SEDLČANY První ročník Sedlčanského festivalu amatérského a ochotnického divadla se koná po celou tuto kulturní sezónu a představují se na něm soubory z blízkého i vzdálenějšího okolí. Od loňského října až do května jich v kulturním domě vystoupí celkem devět, z toho dva soubory to na jeviště nebudou mít daleko, protože jsou ze Sedlčan.

Festival v květnu zakončí Divadelní spolek Našlo-se, ale ještě předtím uvede na domácí scéně v tradičním dubnovém termínu Spolek divadelních ochotníků Sedlčany komedii Oscara Wildeho Jak je důležité mít Filipa. Sedlčanští ochotníci mají spoustu příznivců, kteří se rok, co rok těší na novou inscenaci. Na jedné ze zkoušek jsme oslovili režisérku Miloslavu Kelichovou a zeptali se na podrobnosti týkající se příprav jejich nové hry.

Proč jste si tentokrát vybrali právě hru Oscara Wildeho?

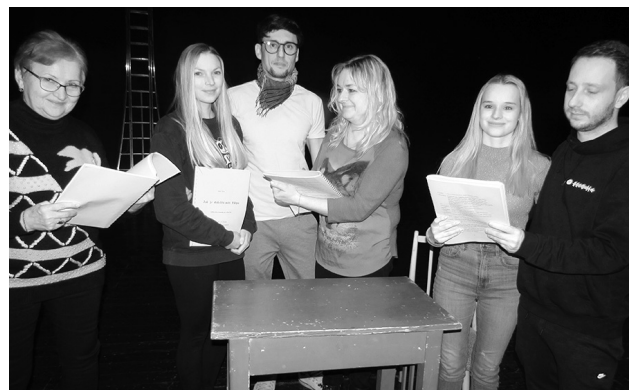
Nejde ani tak o autora jako o divadelní kus, který je známý, a myslím si, že může oslovit diváka i v dnešní době a pobavit ho. A to přesto, že se jedná o suchý anglický humor. Hru jsem vybrala také proto, že bych ráda trošku šla ve stopách Lidušky Sunegové, která nám odešla. Ona ráda vybírala klasické hry, zatímco Richard Otradovec, který je mladý, tak rád vybírá hry současné. Myslím si, že je spousta diváků, kteří se rádi podívají i na hru klasickou.

Aktuální hra je pro vás první, kterou s ochotníky nacvičujete od začátku. Z velké části jste ale režisovala i inscenaci

Lakomec, když jste režii už v počáteční fázi převzala právě po Lidmily Sunegové. Nakolik to pro vás bylo těžké?

Řekla bych, že tím, že jsem po ní převzala výhradně dohlížení na zkouškách, nebylo pro mě režirování už tak těžké, protože ona měla připraveno všechno, co se kolem představení musí zařídit, a co návštěvník představení nevidí. Musí se připravit scéna, kulisy, rekvizity, plakáty, a to všechno už

dvakrát týdně, stejně jako při všech předchozích představeních. Máme už vyzkoušené, že bychom všechno měli do konce dubna stihnout. Ve hře účinkuje devět herců a je v ní hned pět hlavních rolí. Dvě mladé dvojice tvoří Jakub Chaloupecký s Růženkou Zoulovou a Richard Otradovec s Valentýnou Holoubkovou. Pro Valentýnu se jedná o první velkou divadelní roli. Já jsem jí ráda dala příležitost, protože vždycky pomáhala, ať

Režisérka Miloslava Kelichová (vlevo) na jedné ze zkoušek se sedlčanskými ochotníky

měla vymyšleno. Teď jsem si od začátku vyzkoušela vše, co příprava divadla obnáší.

A neodradilo vás to od režirování?

Už když jsme dohráli Lakomec, režirování mě chytlo a řekla jsem si, že když už tak dlouho hraju, že bych se mohla nadále věnovat i režirování. Režisér nám chybí, protože Řiša zůstal sám, a ne že by na tuto práci nestačil, ale sám říkal, že na to, aby každý rok připravoval novou hru, je dost zaměstnaný a že je to pro něj velká zátěž.

Kdy jste začali zkoušet Filipa a kolik ochotníků si v této inscenaci zahraje?

Zkoušet jsme začali hned po Novém roce

už s prodejem programů, nebo s drobnými rolemi. Pátou hlavní roli bude mít její maminka Renata Holoubková, která ale na scéně bude matkou Růženky. A právě ona ději hry dodává tu správnou šťávu. Je to baba „metrnice“, která do všeho kecá a všechno chce dirigovat (úsměv).

Protože se bude jednat o její velkou premiéru, oslovili jsme také jednadvacetiletou Valentýnu Holoubkovou, která na představení chodila už od svých dětských let. Dozvěděli jsme se, že Valentýna pracuje jako učitelka v Mateřské škole na Severním sídlišti a zároveň studuje vysokou školu v Příbrami, obor sociální práce.

David Myslikovjan

Odešel krašovický rodák kněz Monsignor P. Václav Habart

KRÁSNA HORA NAD VLTAVOU V českobudějovické katedrále se 11. února shromáždily stovky lidí k poslednímu rozloučení s krašovickým rodákem Mons. P. Václavem Habartem, emeritním jindřichohradeckým proboštem, kanovníkem katedrální kapituly a bývalým generálním vikářem českobudějovické diecéze. Mši svatou sloužil biskup Mons. V. Kročil, koncelebroval biskup Mons. P. Posád, členové katedrální kapituly a mnoho dalších kněží. Po skončení obřadu v katedrále na poslední cestě doprovázeli otce Václava Habarta lidé v několika autobusech za asistence dopravní policie na hřbitov sv. Otýlie v Českých Budějovicích, kde bylo jeho tělo uloženo do kněžského hrobu.

S díky a s tichou vzpomínkou jsme se s tímto naším významným rodákem přišli rozloučit také my, farníci z farnosti sv. Mikuláše v Krásné Hoře nad Vltavou. Symbolicky s kyticí s krásnohorskými klasy, z polí z rodného kraje, kam se rád mezi své přátele a rodáky vracel a pokud to bylo v jeho možnostech, i zde jako kněz proměňoval, lámal a rozdával Chléb života.

Václav Habart se narodil 18. 6. 1940 v Krašovicích v tehdejší okrese Sedlčany a byl pokřtěn (Václav Jan Baptista) v kostele sv. Mikuláše v Krásné Hoře nad Vltavou. V těchto obcích také absolvoval povinnou školní docházku, posléze se vyučil zámečnickem v Sezimově

Ústí a řadu let ve zdejší Kovosvitu pracoval jako zámečník.

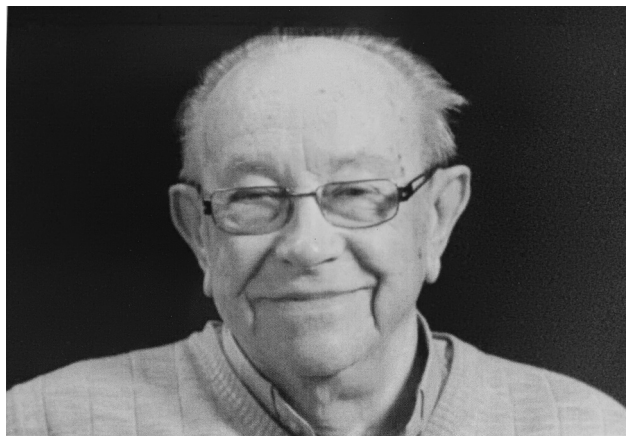
Byl aktivním členem místního ochotnického divadelního spolku, ale jeho láskou byla především hudba a vážně zvažoval dráhu profesionálního hudebníka. V té době současně zrála i jeho cesta ke kněžství a tu si nakonec také, jako svou životní cestu, zvolil. Často vzpomínal, že duchovním otcem jeho kněžství byl farář a vikář z nedalekých Obděnic, tajně vysvěcený biskup, Ladislav Albert Hlad.

Václav Habart nejprve dálkově dokončil střední průmyslovou školu a v roce 1971 začal studium bohosloví v litoměřickém semináři. Už zde měl možnost uplatnit své pedagogické schopnosti jako prefekt bohoslovců, a později tyto své zkušenosti zúročil také na probošství v Jindřichově Hradci, kde vychoval patnáct kaplanů. Ti na něj vzpomínají jako na „úžasného šéfa“, „skvělého spolubratra“, který navzdory nesmírné pracovní vytíženosti, dovedl zachovat klid, neztrácel humor a nadhled, rozlišit podstatné od nepodstatného a především „být otcem otců – svých kaplanů“.

Otec Václav Habart byl na kněze vysvěcen 26. června 1976 v Praze. Primiční mši svatou sloužil v Krásné Hoře nad Vltavou a místní farníci si dodnes váží toho, že obhájil slavení své primice v krásnohorském chrámu, ačkoli byla snaha přesunout primiční bohoslužbu na Svatou Horu – (v té době jediné, částečně tolerova-

né, náboženské středisko).

Jeho prvním kněžským působištěm byly České Budějovice. Nejprve sloužil jako farní vikář a kaplan v kostele u sv. Jana Nepomuckého, později působil

řadu let jako kněz v Boršově nad Vltavou a spravoval i řadu dalších kostelů: v Kamenném Újezdě, Doudlebech, Vrábči, Černici.

Od 15. srpna 1993 se stal duchovním správcem v Jindřichově Hradci, kde nejprve působil jako administrátor a v letech 1995–2012 jako 29. jindřichohradecký probošt. V té době byl současně administrátorem mnoha farností: Čiměře, Horní Pěny, Hůrky, Kláštera, Nové Bystřice, Roseče, Starého Města pod Landštejnem, Stráže nad Nežárkou, Blažejova, Novosedel nad Nežárkou, Kostelní Radouň a Lodhérova. Správu těchto farností zvládal P. Václav pouze s pomocí kaplanů, jejichž začátek kněžského působení biskupové svěřovali jeho moudrému pedagogickému vedení. V letech 1993–1999 a 2002–2012 se stal P. Václav Habart také okrskovým vikářem jindřichohradeckého vikariátu.

V letech 1999–2001 vykonával současně též funkci generálního vikáře českobudějovické diecéze a 25 let byl kanovníkem katedrální kapituly (jmenován byl 1. února 2000, později od r.

2019 se stal kanovníkem penitenciáře). Řadu let byl také členem Kněžské rady a Sboru konzultorů.

V roce 2012 se opět vrátil do Českých Budějovic a stal se farářem u kostela sv. Jana Nepomuckého a administrátorem v Boršově nad Vltavou. Dopisem ze 14. 4. 2014 oznámil apoštolský nuncius v ČR Mons. Giuseppe Leanza, že byl P. Václav Habart za svou celoživotní obětavou kněžskou službu, jmenován Kaplanem Jeho Svatosti, s titulem Monsignor.

V posledních letech života se potýkal s řadou zdravotních obtíží, přesto se snažil aktivně pomáhat jako výpomocný duchovní v katedrále sv. Mikuláše v Českých Budějovicích a v kostele Božského srdce Páně. Spolubratři kněží se na něj s důvěrou obraceli, když potřebovali pomoci nebo zastoupit ve svých farnostech. Rád se též vracel

do rodného kraje, a dokud to bylo v jeho silách, sloužil při různých příležitostech mši svatou v krásnohorském chrámu, navštívil přátele i některé zdejší kulturní akce nebo zavítal na oblíbená místa ve zdejší krajině.

Na jeho kněžskou službu, ochotu pomoci a vyslechnout, za moudrý nadhled a humor nevzpomínají ale jen jeho spolubratři kněží a farníci, studenti z teologické fakulty, kde na začátku devadesátých let vyučoval, ale též mnoho lidí, s nimiž se náhodně setkal, či zastupitelé měst kde působil. Za jeho přínos pro město a jeho obyvatele a práci na „jihočeské vinici Páně“ mu například hejtmán Českých Budějovic (2008) a starosta Jindřichova Hradce (2012) udělil pamětní medaili města.

Letos v předvečer svátku Uvedení Páně do chrámu Mons. P. Václav ještě sloužil v katedrále sv. Mikuláše, a jak bylo jeho zvykem, na sklonku dne posílal požehnání (nejen) do svého rodného kraje. Připravoval se na následující den na ranní službu penitenciáře v katedrále, ale úsvit už ho zastihl na cestě Domů.

11. února 2025 se s tímto vzácným knězem a dobrým člověkem (jak ho krátce a výstižně charakterizovali jeho přátelé) přišly do katedrály sv. Mikuláše rozloučit stovky lidí. Poděkovat mu za to, jak s humorem, nadhledem a pokojem zdořoval starosti své i naše. Připomenout si jeho bratrské a přátelské doprovázení na našich životních cestách a doprovázet ho Domů.

Jana Marie Čandová

Zlatý Ámos Tomáš Míka vydává básnickou sbírku Lesk sazí

SEDLCE-PRČICE Středoškolský učitel Tomáš Míka ze Sedlce-Prčice, který v roce 2020 obdržel prestižní ocenění Zlatý Ámos pro nejoblíbenějšího uči-

tele ČR, je také básníkem, prozaikem (dosud vydal čtyři knihy) a publicistou. S jeho příležitostnými texty se lze setkávat i v Sedlčanském kraji.

Nyní má k vydání připravenu básnickou sbírku Lesk sazí, která vznikala mezi roky 2020–2024 a jsou do ní zařazeny básně z časů covido-

vých a z období, v němž se Míkova rodina vyrovnávala s těžkou nemocí jeho ženy. Ve sbírce se objevují i texty inspirované chůzí konkrétními

krajinami a ke konkrétním místům.

Vydání knihy lze vybranou formou pomoci na www.donio.cz/podporimlesksazi. **-red-**

KONCERTY, ZÁBAVY, PLESY

■ Lichovy – sál pohostinství

7. 3. Hasičský ples SDH Lichovy

k tanci a poslechu hrají Podřící, tombola; 20:00

■ Sedlčany – Pohoda club

7. 3. Amundsen party

hraje DJ ThomasOxy; 21:00

8. 3. Boží 90's

hraje DJ Míra Šmarda; 21:00

14. 3. Maškarní party

hraje kapela Kaktus Verde, soutěž o nejlepší masku; 21:00

15. 3. Gaia Mesiah: Elements Tour

koncert kapely Gaia Mesiah, předkapela Eva Vargo Super Group; 19:00

■ Obděnice – sál

8. 3. Mezisousedské družení žen a mužů

k poslechu a tanci hrají Strejčci, překvapení Spolek divadelních ochotníků Petrovice; 18:00

■ Sedlčany – kult. dům

8. 3. Sestryoly

koncert plzeňského hudebního uskupení, česká hudba let 1920–1940; 19:30

■ Osečany – Na Růžku

8. 3. Hasičský ples SDH Osečany

k poslechu a tanci hraje skupina Klasik, tombola; 20:00

■ Vysoký Chlumec – Stará hospoda

15. 3. Maškarní oldies

maškarní pro dospělé, hraje DJ Sláva Bloch; 20:00

■ Staré Mitrovice – Mlýn Mitrovice

15. 3. Oldies party

hraje DJ Číža a DJ Maskot; 20:00

■ Štětkovice – hasičská zbrojnice

15. 3. Mezinárodní den žen

oslava MDŽ, k poslechu a tanci hraje Živel Duo Band; 20:00

■ Sedlčany – muzeum

17. 3. Shanna Watersown

hudební večer při svíčkách

se skutečnou „Blues Woman“; 19:00

VÝSTAVY

■ Sedlčany – kult. dům
Výstava výtvarných prací žáků ZUŠ Sedlčany

■ Sedlčany – muzeum
Sanctus Benedictus
výstava fotografií středo-
věké architektury ve sklep-
ním prostoru

Nic nového/Same old
výstava sochařů Lenky Kor-
tánkové a Rastislava Jacka;
vernisaž 7. 3. v 18:00,
výstava do 20. 4.

■ Sedlčany – knihovna
Oktáva 2017–2025
výstava reflektujících osm
let studia na GaSOŠE Sedl-
čany; do 2. 4., vernisaž 7. 3.
v 18:00

■ Petrovice – Obecní
knihovna
Generace Z
výstava prací žáků 8. a 9.
tříd ZŠ Petrovice

PŘEDNÁŠKY

■ Sedlčany – knihovna
**5. 3. Rytmus jako zdroj
životní síly**
přednáška Hany Zemanové
ze Sedlčansko udržitelně;
18:00

■ Hrachov – Ochrana
fauny ČR
**14. 3. Pojd'te chránit čejčí
hnízda**
seminář ochrana ptáků
zemědělské krajiny, terénní
cvičení od 16:00, omezená
kapacita; 18:00

■ Votice – klášter
**19. 3. Výzkum lovecko-
sběračského osídlení
na Podblanicku**
přednáška Kataríny Ka-
pustky a Terezy Zemano-

HODINÁŘSTVÍ

Stanislava Pokorná

Havlíčková 705, Sedlčany

Prodej šperků,

hodinářského zboží,

investičního zlata,

šperků z perel

a přírodních kamenů,

baterií i do sluchadel...

Po-Pá 8-12 13-16, So 8-11

vé Davidové; 18:00

DIVADLO

■ Sedlčany – kult. dům
**6. 3. Hotel mezi dvěma
světy**

emotivní divadelní hru uvá-
dí Městské divadlo Mladá
Boleslav; 19:30

14. 3. Zlatička

hudební komedii o dětech
a rodičích uvádí JT Promo-
tion Praha; 19:30

15. 3. Psychohrátky

zábavná show o duševním
zdraví s Evou Holubovou,
psychologem J. Valáškem
a dalšími; 19:30

■ Drážkov – Divadlo Hogo
Fogo

16. 3. Pan Halpern a pan Johnson

divadelní hru uvádí
Divadlo Ungelt, hrají Petr
Kostka a František Němec;
19:00

KINO

■ Votice

5. 3. Já, rebelka

animovaný rodinný film;
17:00

6. 3. Moře na dvoře

česká komedie; 20:00

13. 3. Babygirl

erotický thriller; 20:00

19. 3. Hokus pokus diplo- dokus

animovaná dobrodružná
komedie pro děti; 17:00

■ Sedlčany

7. 3. Na kordy

thriller, drama; 20:00

8. 3. Moře na dvoře

česká komedie; 20:00

9. 3. Zlatovláška

nové česko-slovenské zpra-
cování známé pohádky;
15:00

13. 3. Od marca do mája

filmový klub, nový český
film; 20:00

14. 3. Šťěstí a dobro všem

dokument; 20:00

15. 3. Chlad

islandské krimi drama; 20:00

16. 3. Já, rebelka

animovaný film pro děti;
15:00

SPORT

■ Sedlčany – zimní stadion

5. 3. Pohárové utkání

Rybníkáři – Ševci Nový
Knín; 18:30

7. 3. Pohárové utkání

Stará garda Štětkovice – HC
Kačeři Příčovy; 18:30

Novit Neveklov – HC Olbra-
movice; 20:25

8. 3. Pohárové utkání

HC Huroni Vršovice – HC

Žabáci Solopysky; 16:00

Rybníkáři – HC Votice;

18:00

9., 12., 16. 3. Veřejné bruslení

14:00–16:00

9. 3. Pohárové utkání

HC Miličín – HC Čerti Voti-
ce; 16:30

HC Medvědi Sedlčany – Sta-
rá garda Štětkovice B; 18:25

HC Hrádek – HC Votice;

20:20

10., 12., 14., 17., 18. 3.

Pohárové utkání

play-off; 18:30

15. 3. Pohárové utkání

play-off; 14:00

16. 3. Pohárové utkání

play-off; 16:30

■ Sedlčany – autobusové
nádraží

8. 3. Na Hrádek

do Kunratic
turistický pochod, trasa
přibližně 10 km; 9:00

■ Sedlčany – hala gymnázia

9. 3. Domácí florbalový

turnaj

hrají Medojedky Sedlčany;
9:00

■ Sedlčany – hřiště

9. 3. Fotbalové utkání

TJ Tatran Sedlčany – TJ
Sokol Libiš; 14:30

■ Vrchotovy Janovice –

hřiště

16. 3. Fotbalové utkání

TJ Sokol Vrchotovy Janovi-
ce – SK Votice B; 15:00

OSTATNÍ

■ Sedlčany – knihovna

5., 12. 3. Hajánek

podvečerní čtení pro děti;

17:00

7. 3. Píšu, píšeš, píšeme

odpolední program pro
budoucí mladé autory
navštěvující 1. stupeň ZŠ;
13:00

7. 3. Vodicí psi Charlie

a Perla

beseda s Ivetou Kolínovou,
Vladimírou Miklašovou
a jejich vodicími psy, na-
vazuje Hmatová výtvarná
dílňa; 15:00

10. 3. Chlupaté pohádky

dopolední program

s maňásky pro rodiny

s menšími dětmi; 10:00

14. 3. Píšu, píšeš, píšeme

odpolední program pro

budoucí mladé autory

navštěvující 2. stupeň ZŠ;

13:30

14. 3. Pohádková babička

čtení z knihy Jiřího Trnky,

navazuje výtvarná dílna

Neotvírejte!; 15:00

■ Sedlčany – Galanterie

Šárka Vinařová

8. 3. Tečkování s Marti- nou

tvůrčí workshop; 11:00

■ Počepice – U Radešinka

8., 9. 3. MDŽ – Retro

víkend

jidelní lístek plný retro

specialit a retro hudba

k oslavě Mezinárodního

dne žen

8., 9. 3. Perníková cha- loupka

workshop překlízkové

perníkové chaloupky

■ Vysoký Chlumec – Sta-
rá hospoda, sál U Kohoutů

8. 3. Nejen Den žen

k tanci a poslechu hrají

sourozenci Procházkové,

hudební překvapení; 15:00

■ Sedlčany – hvězdárna

8., 15. 3. Pozorovací

program

20:00–23:00

ROZHLEDNY

■ Onen Svět

Langova rozhledna

otevřeno o víkendech

a svátcích; 9:00–18:00

**Razítka
Vizitky**
Kachna
studio reklamy
www.kachna.info ☎ 318 822 042

Podrobnosti k událostem najdete na redakčních strán-
kách www.sedlcansky-kraj.cz, o zveřejnění své akce
můžete požádat mailem na: kalendar@sedlcansky-kraj.cz.
Uveřejnění je zdarma.

Rubriku Kalendář připravuje Michaela Faktorová

Trenér Lukáš Brotánek vede děti k lásce k fotbalu a sportu obecně

SEDLČANY/PRAHA Ve čtvrtek 13. února se na Strahově v Presscentru uskutečnil seminář s Marianem Jelínkem, kterého se zúčastnil i sedlčanský fotbalový hráč a budoucí trenér Lukáš Brotánek. Jelínek je hokejový trenér, kouč, manažer a autor řady knih. Již více než 35 let se zabývá sportovní psychologií a mentálním koučinkem. Mezi své největší trenérské hokejové úspěchy řadí zlato z MS 2005, 2× titul s HC Sparta Praha a Prezidentův pohár s HC Plzeň. Individuálně spolupracuje s manažery a vrcholovými sportovci. V současnosti např. s Karolínou Plíškovou, Petrem Mrázkem, Terezou Bledou a další-

ry, kteří jsou vedení pod FAČR a mají platnou trenérskou licenci. Dohromady nás tak mohlo být kolem padesáti.

Jak na tebe působil sám školitel?

Marián Jelínek přednášel velice zajímavě a „teoretickou“ část prokládal mnoha příklady a zajímavými historkami z jeho bohaté praxe.

Čeká tě ještě nějaké školení?

Seminář sloužil zároveň jako prodloužení FAČR C licence, kterou zatím mám. Výhledově bych se chtěl posunout a získat další stupeň trenérské licence – UEFA C.

Kdy tě to vlastně začalo táhnout z role hráče, do role trenéra?

Sál Presscentra byl slušně zaplněný naslouchajícími trenéry.

mi olympioniky. Je také bývalým dlouholetým koučem Jaromíra Jágra.

Jak ses k semináři dostal a jak to celé probíhalo?

Seminář pořádal Středočeský fotbalový svaz pod vedením Milana Kormaníka. Přednášejícím byl veřejně známý Marian Jelínek. Seminář trval 4 hodiny a byl veden formou přednášky a volné diskuse.

Byl na něm ještě někdo s tebou?

Semináře taktéž zúčastnil Zdeněk Janoušek, který se mnou trénuje nejmladší přípravky a zároveň hraje za B tým.

Pro koho byl určený a kolik lidí na něm bylo?

Byl určený pro trené-

Stále působím jako hráč, a to je z fotbalového hlediska co mě nejvíce baví. K trénování jsem se dostal, když se u A týmu vyměnil hlavní trenér a já měl příležitost pomoci s přípravou tréninků a věcí okolo vedení týmu. Zároveň spolu s ostatními trenéry trénuji nejmenší přípravku, kde máme děti ročníku 2019/20. Tam zatím trénujeme 2x týdně a s dětmi absolvujeme jejich první fotbalové krůčky.

Tvé cíle do budoucího trénování?

Pokud se nám podaří z dětí v přípravce vychovat mladé sportovce s láskou k fotbalu a sportu obecně, tak budu spokojený.

David Štverák

Pochod Krajem sedlčanských hospod přilákal davy turistů. Loňský rekord se otřásl v základech

Dokončení ze strany 1 každé kontrole i tajné, si každý musel nechat potvrdit kartu razítkem na příslušné místo. Pokud již nepočítáme Kozlovnu,

která cílová hospoda pojme co nejvíce lidí,“ uvedl Luboš Hrstka a dodal: „Příští ročník pochodu bude dvacátý a my bychom chtěli toto jubileum něčím

psy, a jsme z různých míst republiky. Já jsem z jižní Moravy z oblasti Hodonína, takže dnes jsem se dal z vína na pivo. Jsem tady poprvé a byl jsem na tuto velkolepou událost pozván. Jedno z děvčat je původně ze Sedlčan, ale teď bydlí v Brandýse nad Labem. Společně zahajujeme pochod v Kozlovně U Komína, kde jsme si dali první dobré pivo, a těšíme se na další. Naše dívky pijí pivo menší, protože potřebují držet štíhlou linii.“

Hned vedle jsme zastihli další větší partu mladých lidí, tentokrát šestičlennou. Tomáš, Ondra, Veronika, Dorota, Tereza a Eliška se svěřili, že se znají jednak ze školy, a že někteří členové party jsou dokonce příbuzní.

Zastavit jsme se museli také u dvojice turistek, kterým z očí doslova sálalo zapálení pro turistiku. Uhodli jsme? „Určitě ano,“ souhlasily Marie Všečeková z Jesenice a Věra Vodňanská ze Sedlce-Prčice. „Společně se turistice hodně věnujeme. A na cestě i to pivo si rádi dáme. Je to pro nás životabudič. Chodíme Čertovu podkovu, chodíme do Prčic, a zúčastňujeme se i pochodů mimo region. Udržujeme se tak v kondici.“

David Myslíkovjan

Mapky s trasou pochodu turistům předávali pořadatelé Luboš Hrstka (vlevo) a Pavel Zavadil.

zastávky byly v podniku Cibich Pub na sedlčanském náměstí, v restauraci Na Vyšehradě, v hasičárně v Boru, v hospůdce v Nedrahovicích, v Penzionu Hulín, a cíl byl ve Staročeské hospůdce v Jesenici. Tam na „dálkoplazy“ kromě dalšího občerstvení čekala malá pozornost v podobě placky s logem letošního pochodu.

Jubilejní ročník se blíží

Hlavními pořadateli pochodu jsou Luboš Hrstka a Pavel Zavadil, kteří nám kolem deváté hodiny sdělili, že předali už dvě stě osmdesát map s trasou. Jedním dechem dodali, že předpokládají, že účastníků bude kolem pěti set. Nechalo se tedy očekávat, že v základech by se mohl otřást loňský rekord, kdy se na startu hlásilo pět set třicet turistů. Na otázku, kde všude už byl cíl pochodu Krajem sedlčanských hospod, pořadatelé odpověděli, že cíl bylo hodně. Namátkou jmenovali Hulín, Sedlčany, Vysoký Chlumec a Jesenici.

„Soustředíme se na to,

ozvláštnit. Vymyslíme jednoduše zajímavou trasu, v cílové hospodě bychom chtěli mít taneční zábavu a také necháme vyrobit trička, která by připomínala toto jubileum. Na to všechno se mohou účastníci příštího ročníku pochodu těšit.“

Do terénu ve dvojici i v partě

Do terénu za příznivého turistického počasí v sobotu vyrazily nejenom dvojice nebo trojice přátel, ale i vícečlenné skupiny. Jednu z nich nám představil Jakub Ostrožka. „Nás je sedm, máme s sebou dva

Na startu před Kozlovnou se každý z účastníků mohl občerstvit, a málokterý z nich to neudělal.

Stolním tenistům unikl o fous postup do play-off třetiligových soubojů

LOCHOVICE/PRAHA V závěrečném dvoukole základní části třetí ligy stolních tenistů skupiny A se o uplynulém víkendu střetli hráči Tatranu se svými soupeři v jejich hernách. Dokázali vybojovat jedno vítězství, jednou prohráli, a tak v konečné tabulce ve dvanáctičlenném startovním poli zůstali na páté příčce. Do play-off postoupily týmy na prvním až čtvrtém místě.

Sport Spin TJ Slovan Lochovice – Tatran Sedlčany 1:8

Hosté se ve čtyřhrách vrátili k dřívějšímu tradičnímu složení dvojic, a vyplatilo se jim to. Pejša s Faktorem neztratili ani set a Kocura s Drechslerem jenom jeden. Jiné to nebylo ani ve dvouhrách. Tatran ztratil pouze jednu a připsal si do tabulky další tři body. Ve dvouhrách byl dvakrát úspěšný Pejša a Faktor, po jednom bodu přidali Drechsler s Kocurou.

„Lochovice už před utkáním byly jasně sestupujícím týmem, takže nastoupily v slabší sestavě, abys si mohli zahrát i kluci z jejich běčka. V podstatě se jednalo o jednoznačnou záležitost a my jsme potvrdili jasnou úlohu favorita,“ shrnul lakonicky utkání vedoucí hráč Tatranu Radovan Faktor.

SK Slavia Praha B – Tatran Sedlčany 8:5

Podobně se zpočátku vyvíjelo i nedělní dvaadvacáté kolo soutěže. Pejša s Faktorem opět neztratili ani set a po pětisetové bitvě zvítězili i Kocura s Drechslerem. Tím ale podobnost se sobotním utkáním končí. Všechny tři svoje dvouhry prohrály obě opory Tatranu Pejša a Faktor, a tak čest hostujícího týmu zachraňovali další dva hráči. Drechsler vyhrál dvě dvouhry a Kocura jednu.

„Domácí ke svým utkáním nastupují v nové herně, naši kluci tam byli už loni, ale já jsem tam nehrál,“ uvedl po nedělním návratu do Sedlčan Faktor. „Kája Pejša mě na to připravoval a říkal, abych počítal s tím, že se nám tam s naším stylem hry nebude hrát dobře a že tam těžko uspějeme. Jsou tam rychlé hladké stoly, mydlí se do míčku rovně, a tak tam nefunguje naše tvůrčí hra s rotacemi a topspiny. Navíc je v herně velké teplo, takže to pro nás je jiný sport. Jediný Dušan Drechsler byl na zdejší prostředí trochu zvyklý, protože do této herny občas chodí trénovat se svým bratrem, který proti nám nastoupil. Až do posledního zápasu nebylo jasné, kdo postoupí do play-off, a pokud bychom v Praze dnes vyhráli, přeskočili bychom Strakonice a vyřazovací část soutěže si zahráli.“

David Myslikovjan

Hokejisté Příčov dokázali přehrát favorita, s druhým utrpěli debakl

SEDLČANY V dlouhodobé pohárové soutěži amatérských hokejistů sehráli příčovští Kačeři minulý týden proti dvěma papírovým favoritům naprosto odlišné zápasy. Zatímco se Sázavou měli prakticky po celé utkání navrch, v duelu se Zvíroticemi se sice ujali vedení, ale následně sedmkrát inkasovali.

HC Rebel Sázava – Kačeři Příčov 4:6 (1:2, 1:3, 2:1)

Sázava už po dvaceti vteřinách rozehrála přesilovku, ale po brejku Kačerů málem inkasovala. Po šesti minutách po chybě hráčů Rebelu v jejich útočném pásmu upláchl příčovský Josef Čížek mladší, položil si gólmána na led a forhendovým bláskem zavěsil – 0:1. Hned vzápětí přidal druhý gól střelou z místa těsně před brankovištěm Jan Kovančák, ale nadšení Kačerů zchladilo další vyloučení. Rebel si i ve druhé početní výhodě počínal dost zoufale, a navíc jeho brankář musel bezprostředně po návratu vyloučeného hráče na led čelit dalšímu samostatnému úniku útočníka Kačerů. Dvě minuty před první sirénou dal přece jenom kon-

taktní gól Jan Soukenka.

Po dvaceti vteřinách prostřední části hry srovnal na 2:2 Milan Sýkora, jenomže Příčovským se brzy povedl brejk a Jan Spilka opět strhl vedení na jejich stranu. Po dvou minutách hry ve druhé třetině putoval na trestnou lavici již třetí příčovský hokejista, jenomže tentokrát se počet hráčů na ledě brzy srovnal. Při hře čtyři na čtyři přidal čtvrtý gól Příčov Jan Kovančák a pět minut před druhou sirénou pátý Roman Chwastek. Až do konce této části hry měli Kačeři více ze hry a Sázava mohla být ráda, že prohrává jen o tři branky.

Ve třetí třetině už Příčov hlavní pozorně bránily, ale přesto měly možnost navýšit svůj náskok při více než půlminutové přesilovce pět na tři. Nevyužily ji, a tak přišel trest. Čtyři a půl minuty před koncem snížil na 3:5 Jakub Kubík. Hned vzápětí však přidal ve vlastním oslabení šestý gól Kačerů Josef Čížek mladší a Sázava už stihla pouze snížit na konečných 4:6 zásluhou Milana Sýkory.

V utkání s dalším favoritem se Příčovům už ale nedařilo. Kačeři se sice

dostali v první třetině do vedení, a navíc měli možnost za stavu 1:3 hrát dlouhou, čtyřminutovou přesilovku. Nejenomže ji nevyužili, ale zakrátko při vlastním oslabení inkasovali poctivě, a potom ještě třikrát.

Výsledky

1. liga: Chlum–Domino 3:4, Rumola–Štětkovice 3:18, Sázava–Příčov 4:6, Zvírotice–Křepnice 2:0, Příčov–Zvírotice 1:7. Chlapci od vody jsou v čele tabulky s dvaceti body a dvoubodovým náskokem na druhé Štětkovice a čtyřbodovým na Sázavu.

2. liga: Ševci Nový Knín – Vršovice 2:1, Kňovice–Solopysky 10:0. Po dvanácti utkáních s dvaceti body suverénně vedou Kňovice, o šest bodů méně mají druhé Vršovice a o další dva body zpět jsou třetí novoknišští Ševci.

3. liga: Daleké Dušníky – Miličín 6:4, HC Votice – Čerti Votice 6:8, Čerti Votice – Štětkovice B 5:9. I přes porážku je v tabulce první šestnáctibodový Miličín, druhé Daleké Dušníky mají čtrnáct bodů a třetí Hrádek zatím nasbíral bodů třináct.

David Myslikovjan

Tatran silné Hořovice potrápil

SK Hořovice – TJ Tatran Sedlčany 3:1 (2:1)

HOŘOVICE V sobotu 22. února sehrál Tatran s divizními Hořovicemi na jejich hřišti s umělým povrchem svůj letošní pátý přátelák.

Prohra se vztyčenou hlavou

Ačkoliv jsou Hořovice vedeny známým trenérem Ivanem Pihávkem v tabulce divize A na šestém místě, první gól dali Sedlčanští. Po čtvrt hodině hry se po centru do vápna na le-

tící míč nejlépe zorientoval Ondra Štemberk a svým zakončením dostal hosty do vedení 0:1. I přes další slibné šance se Tatran už neprosadil. Domácí tým do konce prvního poločasu výsledek otočil na 2:1. Trefili se Záluský a Kuška.

Ve druhém poločase měla hra z obou stran kvalitu a tempo. Divákům se zápas líbil. Domácí tým díky Drábovi ještě zvýšil na 3:1.

Ohlas k utkání

Lukáš Brotánek: „Odehráli jsme dobrý zápas

s kvalitním soupeřem. Hrál se ve slušném tempu. Proto byla škoda, že jsme neproměnili některou ze svých šancí. Konečný výsledek by tak pro nás dopadl určitě lépe.“

Sestava Tatranu: Fajfrlík – L. Brotánek, Novotný, Petrásek, M. Krůta, Kouklík, Štemberk, Chlasták, Sirotek, J. Hodouš, Krotíl. Náhradníci: T. Hodouš.

Další přípravné utkání hraje Tatran v sobotu 1. března od 13 hodin venku proti Hluboké nad Vltavou.

David Štverák

Hokejisté Chlumu dvě třetiny favorita přehrávali, těsné vedení nakonec udrželi

SEDLČANY Na konci minulého týdne v první lize pohárového turnaje amatérských hokejistů utrpěl další porážku tým, který v první fázi soutěže procházel zápasy jako nůž máslem. O jeho další ztrátu se postaral tým Chlumu.

HC Rebel Sázava – HC Bubák Chlum 6:7 (2:3, 0:3, 4:1)

Poměrně rychle padlo na obou stranách po dvou gólech, ale pouhých třicet sekund před koncem první třetiny překlopil Bubák vedení na svoji stranu a po čtyřech minutách v prostřední části hry přidal další branku. Hráči Chlumu byli i nadále živější, brzy si díky své rychlosti vybojovali přesilovku, kterou přesně po minutě dokázali využít – 2:5. A když po další minutě přidali šestý gól, se Sázavou to vypadalo bledě.

Ve třetí třetině Chlum už převážně bránil svůj náskok, Sázava se snažila dotahovat, a docela se jí to dařilo. Před koncem utkání sice Bubák přidal sedmý gól, ale Sázava hned vzápětí kontrovala, V závěru mače

hrál Rebel se šesti hráči v poli bez brankáře, avšak skóre se už nezměnilo.

Výsledky

1. liga: Domino–Sázava 2:9, Chlum–Rumola 9:2, Křepence–Štětkovice 4:7, Sázava–Chlum 6:7. Pořadí týmů i po tomto dosud posledním utkání zůstalo zachováno. První Zvírotice i druhé Štětkovice nasbíraly dvacet bodů a třetí Sázava zůstala na osmnácti bodech.

2. liga: Solopysky–Neveklov 5:5, AHC Nový Knín – Vršovice 3:4, Olbramovice–Kňovice 2:3, Ševci Nový Knín – AHC Nový Knín 1:5. Po třinácti utkání mají první Kňovice už dvaadvacet bodů, druhé Vršovice jsou o šest bodů zpět a poslední osmé Olbramovice zůstaly na sedmi bodech.

3. liga: Miličín – HC Votice 7:4, Medvědi – Daleké Dušníky 3:5, Štětkovice B – Miličín 2:5, HC Votice – Medvědi 7:6. Po jedenácti zápasech je první dvacetibodový Miličín, který má čtyřbodový náskok na druhé Daleké Dušníky. Poslední sedmí Medvědi svoji dvoubodovou sbírku nerozšířili.

David Myslikovjan

Futsalisté jsou stříbrní, vítězství jim uteklo o fous

Arsenal Benešov–Sedlčany – Malibu Mladá Boleslav 8:7 (6:5)

NEVEKLOV Poslední kolo 2. ligy skupiny Západ v této sezóně odehráli v pátek 21. února futsalisté Arsenalu vzhledem ke kolizi termínů v sedlčanské hale netradičně na palubovce v Neveklově. V sázce bylo hodně, jednalo se o boj na dálku s Roudnicí nad Labem o konečné první místo.

Raketový start

Na staronové palubovce, na které Arsenal naposledy zápolil během zápasů v divizi, viděli diváci raketový start domácích, kteří zásluhou Malého a Matouška vedli po dvou minutách hry 2:0. Po skvělém vstupu domácích ovšem hosté z Boleslavi rychle snížili, jenomže Novotný po faulu brankáře hostů vrátil Arsenalu dvoubankové vedení po nekompromisně proměněné penaltě. Soupeř opět snížil po nedůrazném bránění, avšak během pěti minut přidal Arsenal další tři branky a utkání se tak měnilo na exhibiční představení domácích. Z nepochopitelných důvodů ovšem žlutí přestali úplně bránit a hosté během posledních dvou minut prvního poločasu snížili na roz-

díl jediného gólu, a tak se do šaten odcházelo za stavu 6:5 pro domácí.

Tři tyče za minutu

Domácí odstartovali druhou půli podobně jako první aktivněji a během jedné minuty trefili třikrát tyč hostující svatyně. Po pěti minutách prolomil střelecké prokletí Matoušek, ovšem soupeř z trestného kopu opět snížil. Řada šancí zůstala nadále neproměněna, a tak přišel velký trest, když hosté po faulu Habarta srovnali z penalt. Pět minut před koncem si vzal slovo dobře hrající Kouklík, který umístěnou střelou vrátil Arsenalu vedení. I přes závěrečnou power play hostů již žádný gól nepadl, díky tomu Arsenal získal důležité tři body a odskočil Roudnici nad Labem. Bohužel jenom na chvíli, protože celek z ústeckého kraje rovněž zvládl své domácí utkání, a tak se díky vzájemnému zápasu s Arsenalem stali Roudničtí mistrem 2. ligy skupiny Západ. Arsenalu tak připadla tak trochu nešťastně stříbrná pozice, kterou však považuje celý tým za obrovský úspěch.

Posily do týmu zapadly

Během sezóny se povedlo do kádru začlenit několik nových posil, které skvěle zapadly do kabiny a ve vel-

ké míře se podílely na tomto úspěchu. Zajímavostí je, že se v právě skončené sezóně v brance Arsenalu vystřídal šest brankářů, a to Filip Dřevojan, Vančát, Novotný, Habart, Tůma a Lukáš Dřevojan, když především po zranění brankářské jedničky Filipa Dřevojana bylo složité najít gólmana, který by byl ochotný objíždět všechny zápasy. Této role se ujal Jonáš Habart, který velkou měrou pomohl Arsenalu do posledního kola bojovat o druholigový titul.

Pokud se týká kanadského bodování, Arsenal má v první šestce tabulky celkem trojí zastoupení. Na druhé příčce se umístil Ondřej Novotný, který během sezóny posbíral 32 bodů za 19 gólů a 13 asistencí. Po posledním zápase se na třetí místo vyhoupl Tomáš Říha, který za 19 gólů a 10 asistencí posbíral 29 bodů. První šestici uzavírá David Čipera, kterému se povedlo vstřelit 13 gólů a na dalších 14 přihrát.

„Velmi si vážíme našich příznivců, kteří nás během celé sezóny podporovali v hojném počtu. Skvělou práci odvedlo vedení našeho klubu v čele s trenérem Jaromírem Jandou, které pro chod Arsenalu zajišťuje spoustu potřebných administrativních záležitostí,“ uzavřel sezónu brankář Filip Dřevojan.

David Myslikovjan

Poslední přípravný zápas ukázal, že dorostenci jsou nadějí sedlčanského áčka

TJ Hluboká nad Vltavou – TJ Tatran Sedlčany 3:2 (2:1)

HLUBOKÁ NAD VLTAVOU Svůj letošní šestý (a poslední) přátelák v zimní přípravě sehrál fotbalový A tým TJ Tatran Sedlčany v sobotu 1. března na hřišti jihočeské Hluboké, která hraje divizi. Trenér Pavel Plachý nominoval

na utkání dorostence Marka Chýleho, jenž se šance nezalekl a určitě svým výkonem ukázal, že se v áčku kluci z dorostu neztratí a bude se jich tam objevovat více.

Domácí rychle skórovali

Tatran nastoupil v rozestavení 4–5–1, hostující svatyni chránil brankář Habart a v útočné fázi číhal na šance Krotíl. Do-

mácí Hluboká vstoupila do zápasu lépe a po standardních situacích se prosadila hned dvakrát. Do konce prvního poločasu se ale Tatran chytil drápkem, Krotíl prostřelil domácího brankáře a snížil stav na 2:1.

Remíza na dosah

I ve druhém poločase měla hra tempo a na obou stranách bylo k vidění hodně pěkných

fotbalových akcí. Místo vyrovnání se ale trefil soupeř a odskočil opět o dvě branky na 3:1. Tatran se nevzdal, po vybojovaném míči a přihrávce pod sebe se nepáral se zakončením dorostenec Marek Chýle a parádní trefou dostal míč do sítě – 3:2. Do konce utkání se už ani jeden tým gólově neprosadil.

Sestava Tatranu: Habart – L. Brotánek, No-

vojný, Petrásek, M. Krůta, Kouklík, Štemberk, Repetný, Chlasták, Sirotek, Krotíl. Náhradníci: M. Chýle.

První soutěžní utkání krajského přeboru v letošním roce, které odstartuje jarní boje o záchranu v krajském přeboru, sehraje sedlčanský Tatran v neděli 9. března od 14.30 hod. doma proti v tabulce dvanácté Libiši.

David Štverák

SLOUPEK

Náslechy

Před pár lety by byla škola, která se nechlubí výukou informatiky, odepsaná. Nyní to samé hrozí škole, která se jí chlubit, natož výukou umělé inteligence... Brr, přece nechceme, aby nás to ovládlo! Divný svět, že? A také ukázka toho, jak rychle se proměňuje vnímání veřejnosti vůči tomuto fenoménu. Tušíme, že někde uprostřed vede správná cesta.

Ve školním prostředí jde o efektivitu výuky, tedy smysluplně dobře naučit v daném čase konkrétní učivo. V případě náslechu v 8.B sedlcanské ZŠ Propojení šlo o hodinu slohu – o líčení a jeho vyjadřovací prostředky. Líčení je subjektivně zabarvený popis, jehož typickým rysem je vyjádření emocí, atmosféry a podobně. Od popisu fotografií učitelky Evy Jirákové, po vytvoření obrázků umělou inteligencí, přes dobře zadané otázky v prostředí ChatGPT, pracoval každý osmák individuálně na Chromebooku a upevňoval si bohatství jazykových prostředků, které jsou pro líčení typické. Žáci pracovali pomocí toho, co jim je většinou velmi blízké. Bavilo je to a při závěrečném shrnutí bylo vidět, že se i naučili.

-propoj-

POZNÁMKA

To by tak odpovídalo

Svět je šokován tím, co předvedl americký prezident Donald Trump v Oválné pracovně Bílého domu při setkání s ukrajinským prezidentem Volodymyrem Zelenskym. Navíc ta scéna nebyla řešením tři roky trvající války Ukrajině. Ze strany republikánských politiků z USA jsme byli svědky zejména výčitek, že Zelenský dostatečně neděkuje za velkou pomoc. A neuvěřitelného tvrzení, že si Ukrajina ruskou agresi přivodila sama, že Putin chce jednat o míru a Zelenský chce stále bojovat. Logika jednání dostává jen facky...

Je známo, že Donald Trump se dávno znal s Putinem, který jako agent KGB působil ve východním Německu. Protože sovětské hospodářství upadalo, měli sovětské agenti důležitý úkol vyhledávat a získávat západní byznysmeny. Jedním z nich byl Donald Trump a snad v roce 1987 navštívil Moskvu. Jedním z těch účinných způsobů práce tehdejší KGB byla

důkladná znalost metod užívaných ve zdravotnictví, zejména hypnotizování. Zní to poněkud neuvěřitelně, ale bývalý spolupracovník KGB tvrdí, že skvělými hypnotizéry docházelo ke značným úspěchům. Téměř každý, kdo podstoupil tento cílený proces, měl následně pozměněné chování a byl oddaný zázemí hypnotizéra.

Vyjadřování Donalda Trumpa neobsahuje nikdy nic proti Putinovi. Asi mu věří, přestože musí vědět, jak ze smluv a dohod dodrží jen to, co je pro jeho prospěch. Pomalu čekám, že zruší Bidenovy závazky a bude podporovat Rusko. Protože je „obchodník“ a Putin je ochoten dodávat více minerálů než Ukrajina.

Zní to poněkud fantasticky, ale po přímém přenosu z legendární pracovní v Bílém domě snad už nic není nemožné. Vkrádá se nutkání uvěřit, že Trump byl vystaven dokonalému zhypnotizování. Jeho jednání tomu odpovídá.

Vladimír Roškot

GLOSA

Protancovala jsem se k nemoci

O mé lásce k tanci jsem už psala a dost možná, že ne jen jednou. Díky tanci a tanečním se pomalu, ale jistě, rozšiřuje okruh našich přátel. Do sedlcanských tanečních pro dospělé chodíme už třetím rokem. Máme za sebou dvoje základní kurzy, dvoje pokračovací a dvě letní soustředění. Na podzim jsme místo třetích základních tanečních uspořádali taneční večery v našem komunitním centru. A teď chodíme do pokračovaček už potřetí.

Začali jsme také chodit na jiné plesy, než doposud. Vyhledáváme je podle toho, kdo tam hraje a zda se tam dá tančit. A tak se stalo, že po loňské spokojenosti ze zemědělského plesu v Krásné Hoře jsme na něj letos vylákali také naše další taneční přátele. Jaké bylo naše překvapení, když se nás tam absolventů nebo účastníků sešlo hned deset párů!

Spokojeni jsme byli nejen my, protože bylo na co

i kde tančit, ale zjevně také kapela, která si libovala v tom, že se na parketu opravdu tančí a ne jen vlní. My konkrétně jsme byli na parketu mezi prvními a zároveň mezi posledními. Dám ruku do ohně, že máme za páteční večer protancovaných nejvíce kilometrů ze všech účastníků plesu. Jedinou skvrnkou na celém plesu byly jitrnice z tomboly, které jsme si nechali uschovat v chladu v bednách, které tam už při našem odchodu nebyly.

Vlastně ne. Bohužel to taneční hýření zanechalo následky na mém zdravotním stavu. Tu noc jsem skoro nespala a od sobotního rána se výrazně zvýšila intenzita kašle, který mě více či méně provází už přes měsíce. Na víkend jsem si tedy naordinovala klidový režim sama a v pondělí jsem nechala vyřknout svůj ortel nade mnou paní doktorku.

Olga Trachtová
Hadáčková

KOMENTÁŘ

Perspektiva

Když je člověku dvacet, nad životem příliš hluboce nepřemýšlí. Víc ho žije. Má před sebou spoustu možností a také spoustu času, který může plnými hrstmi rozhazovat, poněvadž je ho prostě dost. Jenže čas je mrška zákeřná a disponuje tou nepříjemnou vlastností, že rychle utíká. Se zrakem upřeným vpřed to tak nevypadá, stačí se však ohlédnout zpátky a nestácíme se divit. Opravdu tolik let uběhlo od maturity?

Mnozí z nás náhle zjišťují, že jejich mladá duše je doživotně uvězněna

ve stárnoucím těle. Svíček na našich narozeninových dortech už by bylo tolik, že by se na něj nevešly.

Začnou vás oslovovat různí poradci a inspirativní duchovní hnutí pro „midlife“. Pomáhají lidem ve středním věku restartovat svůj život. V závodě s časem mimo jiné doporučují ledové koupele, půsty, všemožné doplňky stravy a pěstování nových zdravotních návyků.

Vzniká celé nové průmyslové odvětví tzv. „longevity“ neboli prodloužení života. Hraběnka

Bathory k tomu potřebovala krev panen, investoři do start-upů v tomto oboru nabízejí různé humánnější způsoby, za které ovšem zájemce o porci roků navíc slušně zaplatí.

I zde však dochází k efektu, který je zřejmý hlavně u moderních technologií. Jejich vývoj je tak rychlý a mohutný, že my jako lidé už ho prostě nestihnáme. Nestihnáme všechno nové sledovat, natož se to učit. Není v našich silách používat tisíce nástrojů umělé inteligence. Nestahujeme si týdně několik

nových aplikací, jež by náš den zefektivnily zase o pár cenných minut. A když už do tohoto kolotoče po hlavě skočíme, často nás semele na vyhořelá těla bez energie, která se vrací k jednoduchým základům. Rodina, příroda, spánek, čas pro sebe.

Závidím hluboce věřícím lidem, jejichž perspektiva přesahuje jejich vlastní život. Věř v život posmrtný, ve věčnou duši, v hodnoty a zásady, jež jsou nad časem. To jim dává sílu odolávat každodennímu bombardování komerčních

sdělení a úvah filozofujících celebrit. Jejich víra je jako maják na mysu Horn. Stačí následovat jeho světlo a provede vás bezpečně vlnami nevyzpytatelných emocí, zrádnými skalisky ukrytými v mlze nevědomí i silnými protiproudy, které lodí vašeho života cloumají do všech stran.

Všichni máme možnost volby a nemusíme kvůli tomu začít chodit do kostela. Stačí na chvíli vypnout televizi, internet a rozum a jen naslouchat svému tělu a svému srdci.

Bohumil Vohanka

